41. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1985. OKTÓBER 23.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

– Elnézést, este nem hozták fel a táviratot!

mondjuk a magunkét

ELNÉPTELENEDŐ FALU

– Doktor úr, van lakás, van rendelő, de nincs már hozzá betegünk.

Szépséges káderlapok

Egyes híresztelések ellenére a szépségverseny eredményének kihirdetése nem azért tartott olyan sokáig, mert a győzteseket előbb le kellett káderezni, vagyis, hogy megnézték, ki az apjuk-anyjuk, milyen a világnézetük azon a két szép szemükön és persze, hogy az erkölcseik is rendben vannak-e.

Egyáltalán, hogy is lehet gondolni ilyesmire? Engem nyilván az tett rosszmájúvá, hogy néhány furcsa eset került napvilágra, másfajta versenyekről. A Nagyító írja, hogy behívták a tanácshoz egy olyan kereskedelmi vállalat vezetőjét, amelynél pályázatot írtak ki az igazgatói posztra és lebeszélték arról, hogy pályázzon, mert a tanácsnak megvan a maga jelöltje. Ez utóbbi megengedett – de lebeszélni a másikat??? A Népszavából pedig azt tudtam meg, hogy amikor egyik-másik ÁFÉSZ versenytárgyalást hirdetett üzletek szerződésbe adása végett, a helyi társadalmi szervek bejelentették: meg akarják nézni, ki az, aki megkapja az üzletet. Tehát legyen licitálás, úgy, ahogy az elő van írva, aztán ők majd lekáderezik az illetőket. Természetesen nem mindegy, hogy kiből lesz szerződéses üzletvezető, de a jelentkezők szakismeretét és addigi erkölcsi magatartását már a versenytárgyalás előtt tisztáznia kell a vállalatnak és arra amúgy sincs garancia, hogy a szerződő tisztakezű lesz, akármilyen tiszták a papírjai. Ezek az esetek jelzik, hogy hatnak még a régi beidegződések. No de a szépségverseny egyrészt új dolog társadalmunkban, másrészt ennek résztvevői korántsem voltak olyan zsákbamacskák, mint a boltra licitálók: ami a győzelemhez kellett, az látható volt.

De ha káderezés nincs is, több országban úgy gondolják, hogy valamilyen objektív biztosíték nem árt. Olaszországban az idei szépségversenyen számítógépet is bevetettek, ez Giovannát kiáltotta ki a legszebbnek. Ezután összeült a zsűri és Eleonorát választotta meg Miss Itáliának. Ilyen kitüntetés nálunk azért sem lehetséges, mert – amint észrevehették – az utóbbi időben már nem a Miss Magyarország elnevezés szerepel, hanem a Magyarország szépe, hogy kifejezésre jusson: ez nem olyan szépségverseny, hanem ilyen –, és hogy valaminek már magyar nevet adjunk. A királynői cím ugyan társadalmi szempontból vitatható, de elmegy, mert még nem találtak jobbat, az például, hogy az Elnöki Tanács Szépségelnöke, túl hosszú.

Különben is tudvalevő, hogy ez a királynőválasztás osztrák–magyar együttműködéssel zajlott le. Ez nem jelenti azt, hogy Molnár Csilla szépséguralma kiterjed az egykori Osztrák–Magyar Monarchiára, csupán arról van szó, hogy a verseny legfőbb pénzügyi támogatója az osztrák dohányipari vállalat volt és ennek fejében a Milde Sorte márkát kellett reklámozni. Nálunk ugyan évek óta tilos a cigaretták reklámozása, no de ha a pénz beszél, a rendelet csak ugathat. Főleg, ha annak a pénznek jó a káderlapja a valutapiacon.

Földi Iván

Értekezés a hídlezárásról

Mint ismeretes, az ember a hidakat azért találta föl, hogy száraz lábbal kelhessen át a folyókon, akkor is, ha nincs ladikja vagy természetfölötti képessége. A hidakat több-kevesebb pillér, vagy valamilyen ügyesen kifundált felfüggesztés, vagy csak a szentlélek tartja, ám ez utóbbiban a Föld számos pontján ideológiai okokból nem bíznak. Ezért is, másért is, a hidakat a járműforgalom elől időről időre hosszabban-rövidebben lezárják, nem vonatkozik ez a gyalogosokra, bár őrájuk, az autósok szerint, semmi sem vonatkozik, de ez már egy másik értekezés témája.

Egy lezárt híd egyébiránt elég lehangoló látvány, olyan mint a fiatal özvegy, vagy mint a parlagföld, vagy mint egy kocsma reggel 9 előtt, a szemlélődőn erőt vesz a csüggedés, és vagy átsétál rajta, vagy terelőútra tér, egy autóbuszpótló autóbuszon bejárja a fél világot, az egyszerűség kedvéért mondjuk úgy, hogy fél Budát és fél Pestet, közben természetszerűleg átkél a Dunán is, ami nem meglepő, hiszen ez volt az eredeti célja, s csak annyiban kellemetlen, amenynyiben általában vissza is kell menni.

Ezalatt a szóban forgó, idő előtt magára maradt tömegközlekedési özvegyet egyfolytában eszi a rozsda (elegánsan korrózió), de már nem sokáig eszi, mert napjai meg vannak számlálva, a szerkezet elaggott, kifáradt részeit ugyanis fölváltják újakkal, volt már rá példa, hogy apránként az egész hidat kicserélték, csak a neve maradt meg, egy másiknál még az sem, sőt néha bizony még az is megesik, hogy nemcsak a hidakat, de a névadókat is lezárják.

A reparáló technika különben az idők során rengeteget fejlődött, jött a gépesítés, az ívhegesztés meg a kormánybiztos, aki is a nehézségeket hivatott áthidalni, az időre, amíg erre maga a híd nem képes. A kormánybiztos elsősorban a munkamorált rongáló rozsda hatásos ellenszere, mondhatni ezért találták föl, kár, hogy csak speciális hídjavító-javító kivitelben.

Alapfokon ennyit kell tudni a hídlezárásról. A munkálatok végén aztán mindig nagy az öröm, az újjászületett hídon ilyenkor átgurítanak egy söröshordót, s ha ezt kibírta, jöhetnek az autók meg a buszok meg a villamosok, részint azok, amelyek már régen is ott jártak, részint az újabbak, tekintve, hogy mostantól ez a híd lesz a terelőút, mivel a másikat éppen lezárják, hiába, példaszerű a korrózió munkamorálja . . .

Münz András

BŰNBÁNAT

– Kisiparos vagyok, és folyton becsapom az adóellenőröket . . .

BRENNER GYÖRGY:

Még most...

HÁZASSÁG

– És ha elmennénk a magányosok klubjába?

– Hiába, azért az ötvenes években még egy vírus se jöhetett be nyugat felől!

VILMA NÉNI

– Nem lesz ebből baj, hogy most a Népszabadság a legkisebb?

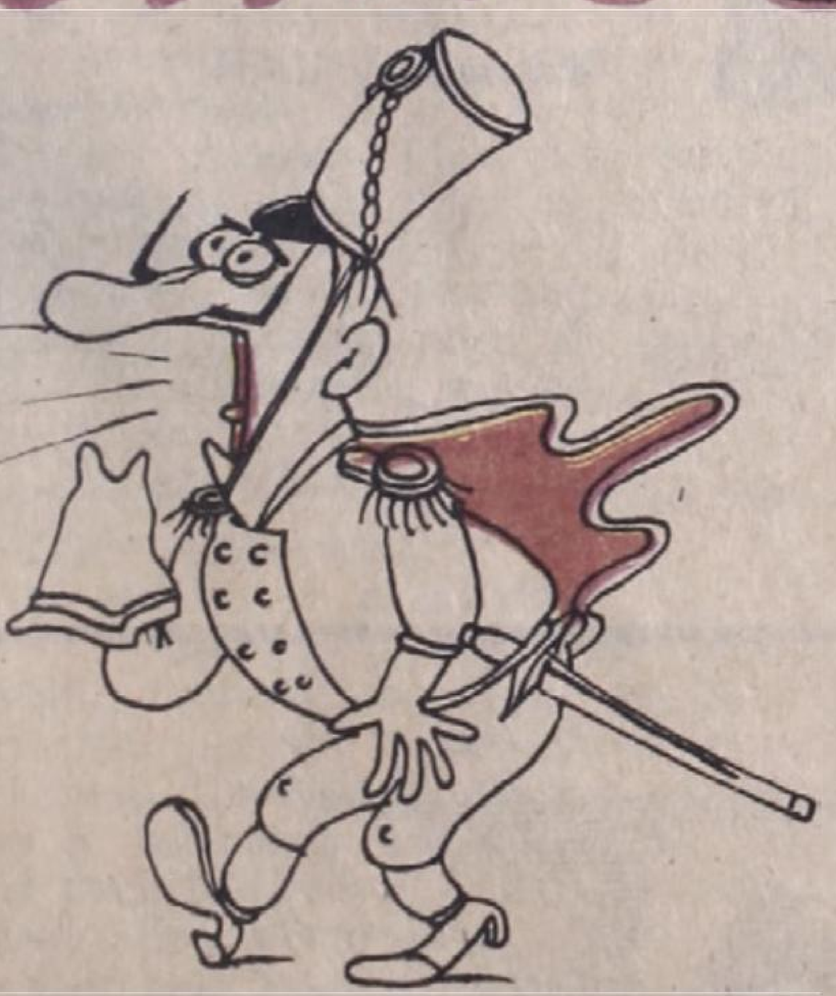
LEZÁRT HÍD – SZŰKSZAVÚ TÁJÉKOZTATÁS...

– Biztos túl sok tönkrement butikos mászott fel a Turulra!

JÁNOS, A HÁRY

Imádjuk a versenyeket, ez nem vitás. Nincs is annál jobb, mint amikor összemérhetjük egymással mindenünket, ami csak van. De nem is panaszkodhatunk, szerveznek nekünk versenyeket bőven. Ki tud nagyobb papírhajót hajtogatni? Ki tud több gombócot enni? Ki az országban a legszebb?

Egy baja azonban van ezeknek a versenyeknek. Hiányzik belőlük a nemzeti jelleg. Mert az az igazság, hogy papírból azért más nemzetek nagyobbat tudnak csinálni mint mi, másoknak talán még nálunknál is több gombócot kellett lenyelniük a történelem során, s ma már az is világos, hogy a szépségverseny valahogy jobban áll a kaliforniai lányoknak.

De most itt az alkalom! Minden külön értesítés helyett: Berettyóújfalu Művelődési Központja nagyotmondó versenyre hívja az országot. A Háry Jánosról elnevezett nagyotmondóverseny kiírása igen egyszerű; az nyer, aki a legnagyobbat tudja füllenteni. A szűkszavú versenykiírásból ezt nem tudtam megállapítani, de nyilván több kategóriában indulnak majd a versenyzők. Az ártatlan családi és szerelmi lódításokat most figyelmen kívül hagyva, engem elsősorban a közéleti kategória érdekel. Az alábbi pályaművek nyilván komoly eséllyel pályázhatnak.

„A BNV-n bemutatott termékek hamarosan a kereskedelemben is kaphatók.” Dobogós helyre esélyes mondás. A reálisabb érzékű vásárlátogatók azonban így búcsúztak egy-egy, a BNV-n kiállított terméktől: jövőre, veled, ugyanitt!

„A közterület-fenntartó vállalat felkészült a télre.” Ez — nem vitás — azt jelenti, hogy valóban felkészültek, és dolgozóik között nagy mennyiségű C-vitamin tablettát osztottak ki a meghűlések ellen.

„Lesz elég szén.” Mármint a TÜZÉP-telepek ügyfélváró-helyiségeinek fűtésére.

„Jó ütemben halad az új lakások átadása.” Ez természetesen azokra a lakásokra vonatkozik, amelyeket már tavaly át kellett volna adni, — és azt jelenti: az épületeket már összeszerelték, és átadták a közismerten gyorskezű szakiparosoknak.

„Lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér.” Értsd: a szőlőt elverte a jég, a kenyér pedig tegnapi sütésű.

„A közrend és a közbiztonság szilárd.” A mondás elvben igényt tarthatna a zsűri különdíjára, de úgy hallottam, a különdíjat már régen ellopták.

„A színestévé-képcsövek üzembiztosak.” Így igaz, az élvonalbeli terrorszervezetek már régen a mi képcsöveinket használják a korszerűtlen trotil helyett.

„A labdarúgócsapatok végleg felhagytak a bundával.” Mert áttértek a számítógépre és a videomagnóra.

A Háry János nagyotmondóverseny zsűrijét egyébként nem irigylem. Pontozás helyett nyilván tüsszentéssel fogják honorálni a legjobb füllentéseket, miként az egykori deák, aki ugyancsak rátüsszentett H. J. egy-egy lódítására. Ha esetleg a döntők idején a berettyóújfalui művház felé járnak, ne lepődjenek meg hát, ha az épület a tüsszentésektől lesz hangos. Inkább szavazzanak a közönségdíjra! Hiszen akkorra már nyilván az utcán lesznek azok a lapok, amelyek közlik:

„Hazánkban nincs influenzajárvány!”

Trunkó Barnabás

SZILÁNKOK

TUDOMÁNYOSAN

— Két párhuzamos is találkozik a végtelenben. Nekem még ott sincs senkim.

VIDEÓ

— *Nagyszerű találmány ez a videó. Hajnali negyed négykor is hangosan lehet tévézni.*

VITAKEDV

— Ajánlj nekem egy másik vitapartnert, mert ez a Béla mindenben egyetért velem.

LÁNC

— *Képzelje, az apám szülőtartásért perel. Én is a fiamat.*

SÓHAJ

— A mai napom is jól kezdődött. Már kora reggel részeg embert láttam. Megnéztem magam a tükörben.

MAGÁNY

— *Én aztán tudok haragot tartani! De nincs kivel.*

UTCÁN

— Bocsánat, hölgyem, hogy ismeretlenül megszólítom. Csak azt akartam mondani, hogy nem az én zsánerem.

HALANDÓSÁG

— *Visszavonom a húsz évvel ezelőtt beadott telefonigénylési kérelmemet. Már nincs, akit felhívjak.*

NUDISTA STRANDON

— Hölgyem, láthatom egyszer felöltözve is?

KEDVES VACSORAVENDÉGEK

— Ha nem veszitek tolakodásnak, mindjárt itt maradunk holnap ebédre is.

PLASZTIKAI MŰTÉT

— *Doktor úr, operáljon jóságos arcúvá!*

NEHÉZ ESET

— Szeretsz?
— Egyelőre szeretlek.
— És később?
— Később az ellenszenvem átváltozhat gyűlöletté.

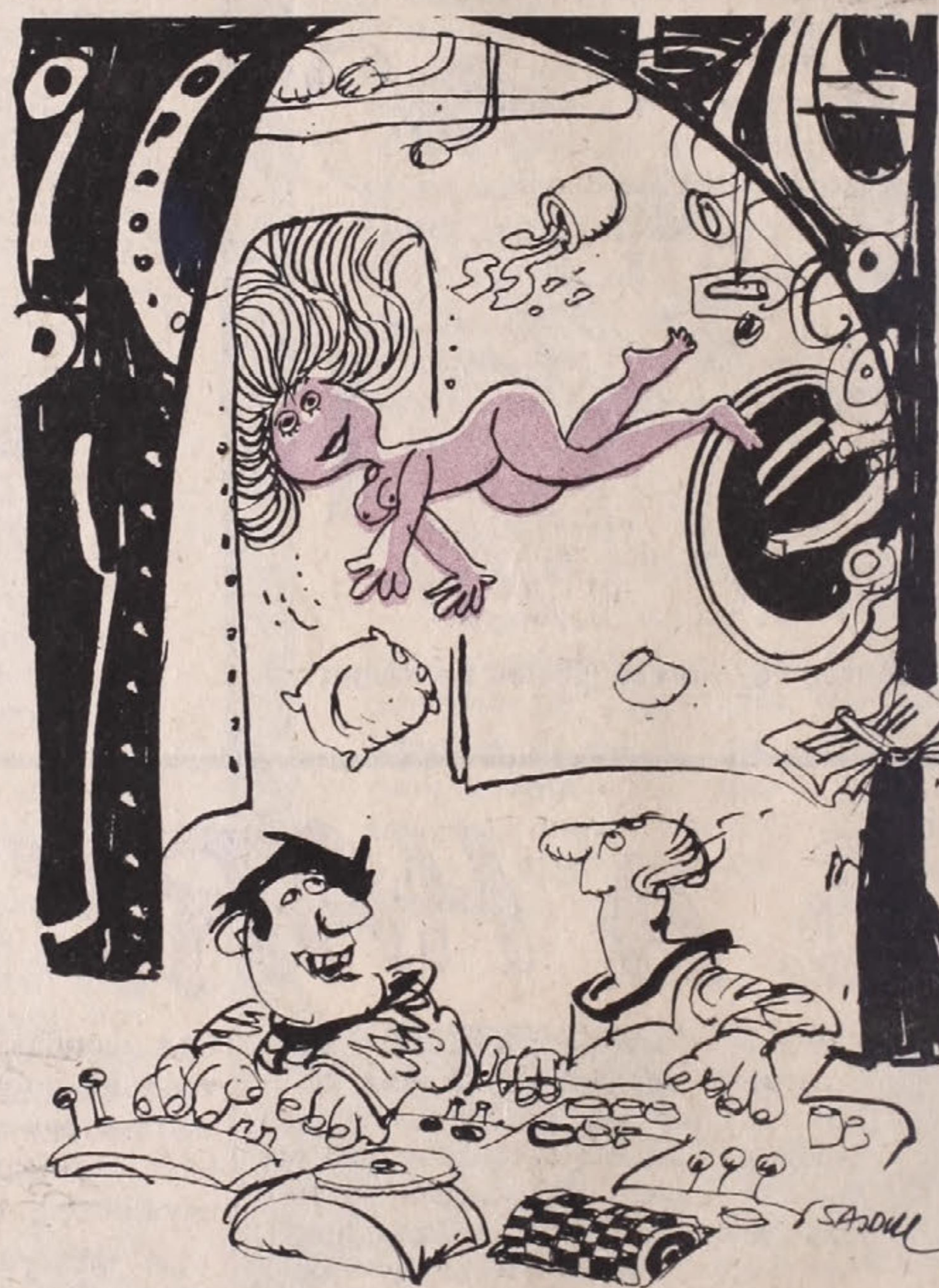
MAI IDŐK

— *Anyu, nyolcéves vagyok már, és még egyszer sem vittetek el egy éjszakai lokálba.*

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Tengeri betegség gyötri Arisztidot a nagy óceánjáró hajón. Becsengeti az inasát, Jeant.
— *Parancsol, uram?*
— *Azonnal hozasson ide egy szigetet!*

– Sikerült rábeszélnem, hogy jöjjön velünk tanulmányozni a súlytalanságot.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Öt gyermekünk van — mondja az új szomszédasszony a másiknak.
— Jaj, de szeretném, ha nekem is öt gyerekem lenne!
— Szegénykém, hát egy sincs?
— De van. Tíz!

*

— *Mondja kérem — kérdi a bíró a tanútól —, tett ön már esküt bíróság előtt?*
— *Igen, bíró úr. De azt már leültem.*

*

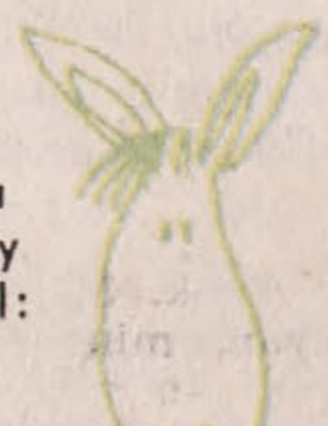
— Mit írt a vendég a panaszkönyvbe? — kérdi a konyhában a szakács a pincértől.
— Semmit. Csak beletette a hagymás rostélyost.

MESÉK AZ ERDŐBŐL

Mese a mesében

Az elátkozott királyfi az erdei tó tükrében búsan nézi önmagát. A tündérrózsa levelén ringatózva mit is tudna mást kívánni? –:
„Ne legyek béka tovább!
Nem mindegy egészen, hogy életemet külhonban ugyan –, de csak részben, levágott és kirántott combjaimmal végzem, avagy egészben, és az ínyenc csemegét egy luxushotelben magamnak kérem!"

Szomorú felismerés

„Hogy én mekkora szamár vagyok!" – mondta a csacsi, akit gazdája az Erdőbe vitt terhet szállítani. Felvilágosították őt ugyanis erdei társai, (Pletykálkodásukat bocsássa meg nekik az irgalmas Jézus!) hogy akit a teherrel együtt a hátán cipel: az nem a nazarénus!

„Győzelem!"

– hirdeti az „Állati önvédelem"-nevű, nemrégiben megalakult Erdei Liga. „A vadszülőnek ezután nem kell gyermekét siratnia! Csak altató-lövedékkel lőhet a vadász, és abban, hogy hol ébred fel a világjáró kamionban a kóborolni amúgy is szerető kicsi, – ugyan mi volna a gyász?!"

Borbély Tibor

LÁNC, LÁNC...

... nyolcvan – kilencven – száz ... Aki bújt, aki nem – lövök!

ZEBEGÉNY-NAPI VÁSÁR

Képzeld el, mi történt velem — mondta nekem régi jó ismerősöm, Flancz Zebegény. — Az úgy volt, hogy a névnapomra meghívtam néhány kollégámat. Bor volt, pálinka volt, már-már kezdtük magunkat jól érezni, amikor csöngettek. Egy ismeretlen, lóarcú, fogatlan férfi állt az ajtóban. „Ön Flancz Zebegény?" — kérdezte tőlem a pasas. Mondtam, hogy igen. Erre ő megkérdezte tőlem, hol állíthatja fel az asztalkáját.

— Milyen asztalkát?

— Hát amire kirakom a kézzel hímzett kütyüköket.

— Az mi? — kérdeztem Flancz Zebegénytől.

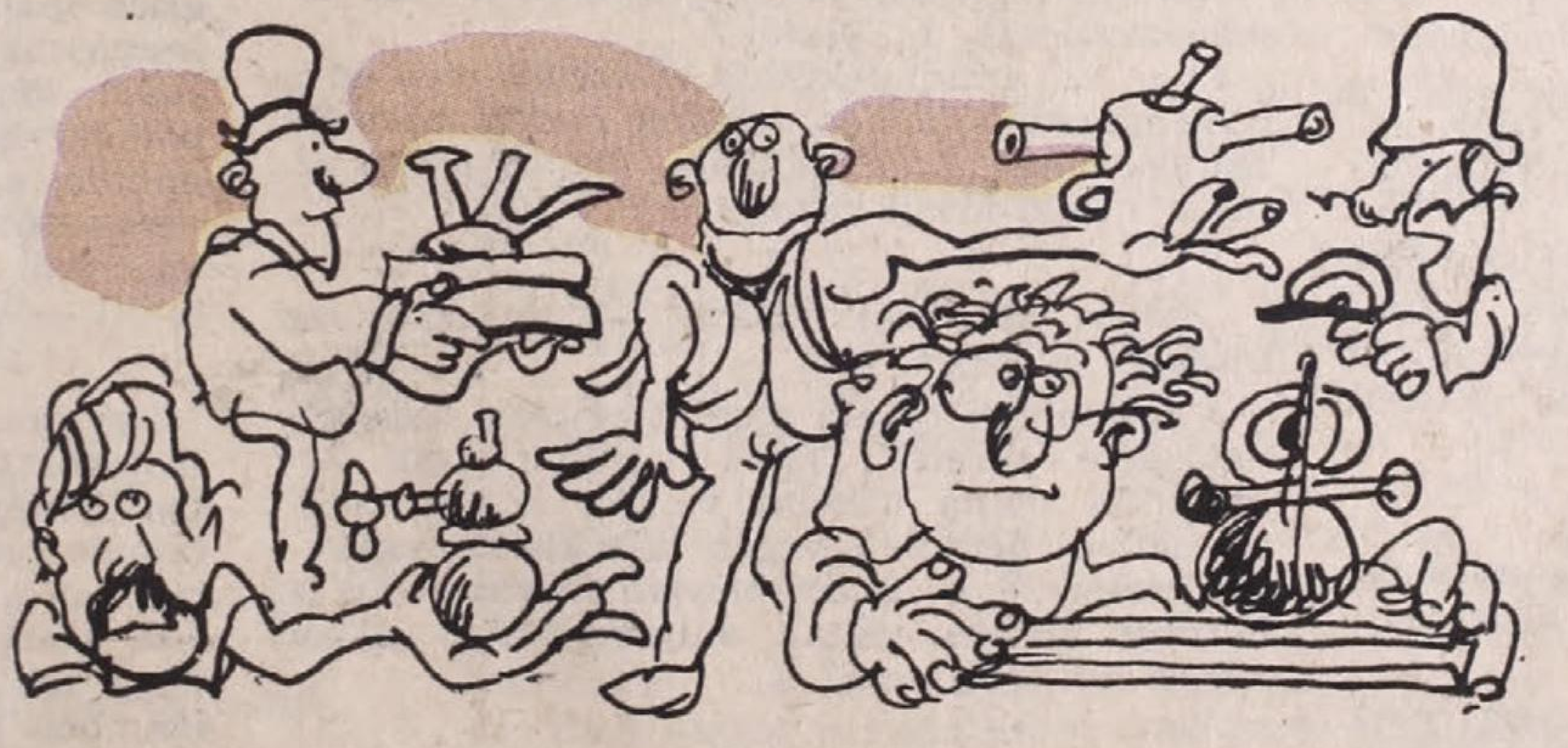
— Ezt kérdeztem én is. Az illető elmondta nekem, hogy az egy népművészeti tárgy. A saját két kezével csinálja. Már csak ketten vannak az országban, akik kütyüköket tudnak készíteni, ő és dr. Zimmermann Ernő. Mondtam a kütyüsnek, hogy valami tévedés lesz, mire ő azt felelte, hogy nincs tévedés, ma, Zebegény napján rendezik meg a hagyományos Zebegény-napi vásárt.

— De mi az a kütyü?

— Fogalmam sincs. Bele lehet fújni, mondta az árus, de nem muszáj. Aztán a következő percekben tíz-tizenöt ember zúdult be a kétszobás lakásomba és ezzel kezdetét vette nálam a Zebegény-napi vásár. Az egyik árus cukorkával bevont kajatófát árult, a másik tükrös csipárkát, a harmadik kézzel faragott biringet, a negyedik... Volt ott minden. Teveszőrből font terringette, kornyikáló ihajla, fejre való kiscsizma.

— Miért nem dobtad ki őket?

— Megpróbáltam — felelte Flancz —, de nem lehetett hallani, amikor azt kiáltottam, hogy hagyják el a bérleményemet, mert akkora volt a lárma, pláne amikor az egyik árus megszólaltatta a galambdúc formájú madeinhongkongját. A szekrényemből valaki azt kiáltotta, hogy vattacukrot tessék, vattacukrot tessék. A másik szobám is megtelt árusokkal,

s a ház lakóival, akik kíváncsiak voltak, hogy mi ez a nagy ricsaj nálam. Az egyik lakó éppen léggömböt vásárolt a televízióm on álló gyermekének, a szomszédasszonyom csókolózó keselyűkkel kihímzett, fodros ippeget próbálgatott, amikor odajött hozzám a lakóbizottság elnöke, aki hamuban sült pogácsát tartott a kezében,

külön zacskóban volt a pogácsa, külön zacskóban a hamu.

— Mit akart?

— Azt kérdezte, hogy gondoskodtam-e elegendő mellékhelyiségről, mert ha nem, akkor kénytelen lesz feljelenteni a Köjálnál... Nincs csak egyetlen mellékhelyiségem, mondtam ingerülten, de ott hájjal kenegetett düdört árusít egy pasas. Mi az a düdör? — kérdezte az elnök. Megmagyaráztam. Az olyan, mint a dudor, csak négy pont van rajta. Erre rögtön otthagyott és elment a mellékhelyiségbe vásárolni.

— Valóságos népünnepély!

— Az. Egy szakállas férfi állandóan azt üvöltötte, hogy cuppanóst tessék, cuppanóst, cuppanóst. Mellette egy szakállas nő mákostrehányt kínálgatott. A kedvenc karosszékemben egy jósnő ült, bal vállán egy vészmadárral, de lehet, hogy csak vészkanári volt, a jobb vállán pedig tábornoki vállap.

— A fürdőszobában?

— A fürdőszobában egy szerelmespár feküdt a kádban, s vadul csókolóztak. Amikor felelősségre vontam őket, a nő azt felelte magyarul, hogy ők sajnos, nem tudnak magyarul és tűnjek el azonnal, mert utálja a kukkolókat.

— Miért nem kopogtál előbb?

— Én? Kopognom kellett volna mielőbb belépek a saját fürdőszobámba?

— Az előszoba is tele volt?

— Rengetegen voltak. XIII. kerületi pingálóasszonyok, XIII. kerületi népi motívumokat festettek a falra, de árusok is voltak. Lehetett kapni plüss agancsot, felhúzható köcsögöt, lendkerekes kis menyasszonyt, távirányítású ökörcsordát, pattogatott mikroprocesszort és még ki tudja mi mindent...

— A spájz?

— A spájz sem volt üres. Egy nyalka, kajla bajszú legény ropta a kislőcei dühöngőt a Zebegény-napi vásár kulturális program keretében. A lépcsőházban birkagulyást főztek...

— Nagy muri lehetett...

— Hát az volt. Az volt. Majdnem megőrültem! Ráadásul egy lakó feljelentett.

— Miért?

Flancz Zebegény nagyot sóhajtott:

— Üzletszerű, titkos névnapozásért...

Mikes György

Száz éve kezdték építeni az Országházat

TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI HOZZÁJÁRULÁSBÓL?

KARBECSLÉS

– Nézzék, mi elhittük a kazettákat, a rádiómagnót, de hogy elvittek az autóból 20 deka piros paprikát is...

— A feleségem azt mondja, hogy álmomban beszélek. Mit csináljak, doktor úr?
— Csak olyasmit, amit elmondhat a felesége előtt!

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

KI NYÚJTJA BE A SZÁMLÁT?

(TETTHELY-SOROZAT — OKT. 12.)

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján október második hetének tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy az október 21. és 27. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, október 28-án. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

BAKI BAKI HÁTÁN

A tévé szeptemberben megemlékezett Johann Sebastian Bach születésének kétszázötvenedik évfordulójáról.

Kár, hogy nem inkább július 28-án ünnepelték a nagy zeneszerzőt, akkor volt ugyanis születésének *háromszázadik* évfordulója. Aki 250 éve született, az a mester fia, Johann *Christian* Bach volt.

*

„*Ezt a gondot valahogy le kell már kezelni*" — nyilatkozik egy Fontos Személy a tévében.

Nem szép tőle, hogy ő maga a „gond" helyett, úgy látszik, édes anyanyelvét — hm — kezeli le.

*

Egry József *Vihar után* című festményének reprodukciója a Művészeti Alap által kibocsátott képes levelezőlapon. A kép címe németül is föl van tüntetve a hátlapon, imígyen: „Nach *der* Sturm."

Én bizony, mi tagadás, „Nach *dem* Sturm"-ot írtam volna, hogy szerencsétlen német (osztrák, svájci) turistáját ne a nevetőgörcs kerülgesse az *alapvetően művészeti* jellegű kiadvány láttán.

*

Érdekes dolgot tudhattunk meg a minapában egy rádiójátékból, nevezetesen, hogy Pretória a tengerparton fekszik.

Nos, ha ez így van, akkor az a tengerpart 600 kilométer széles. Tudtommal ennyire fekszik ugyanis a város a hozzá legközelebb eső tenger, az Indiai-óceán vizétől.

*

A tévében ezzel szemben a Kanári-szigetek „*mediterrán*" napjáról hallok.

Vajon ez mit jelent? A Földközi-tengert (a Mediterráneumot) helyezték-e át felsőbb intézkedésre az Atlanti-óceánba, avagy a Kanári-szigetek úsztak be onnét illegálisan a Gibraltári-szoroson? Hányódom (kétségeim közt), akárcsak a világtengerek.

*

Egyik jeles nyelvészünk úgy érzi — írja —, hogy mintha csökkenőben volnának a tévé képernyőjén megjelenő helyesírási hibák. Megfigyelésével tapasztalatom ellentétes. Íme két riportcím, a napokban látott egyazon tévéhíradóból: „Első *uton*" (így rövid u-val!), „*Haza szol*gálatáért" (így, névelő nélkül!).

Örülök, hogy mintegy másfél éve külön nyelvi bizottság alakult a Magyar Televíziónál, annak azonban már kevésbé, hogy szemlátomást képtelen megbirkózni feladatával.

*

Napilap-mondat: „*Örök pályáján a Nap ismét távolodik a Földtől.*"

Éljen az antidialektikus materializmus és a ptolemaioszi világkép, melyek szerint bármely testnek lehet „örök" pályája, illetve a Nap az, mely a Föld körül kering!

*

„*Súlyos hét végi harcok*" — olvasom egy újsághír címében.

A különírási mánia megint egyszer félreérthetőségre vezetett. Mert ugyebár nem azt óhajtotta volna közölni velünk a lap, hogy egy súlyos hétnek a végén keletkezett fegyveres csetepaté az adott helyen, hanem hogy a *hétvégi harcok* voltak súlyosak. Ám akkor azt is kell írni, nem?

*

Részben felderít, részben bosszant, ha történelmi regényekben nyilvánvaló anakronizmusokra bukkanok. Például, ha egy több száz évvel ezelőtt élt prédikátor szájából az hangzik el, hogy „hibát *vét*" (mely gyönyörűséggel XX. századi sportújságíróink „áldották meg" édes anyanyelvünket). Most meg egy másik történelmi regényben mit olvasok? Ezt mondja az egyik szereplő *1849-ben:* „Lehet, hogy valami *ripacs* színésszel szökött meg!"

Az illető alighanem látnok volt. Előre tudta, hogy *1883-ban* be fogják mutatni egy Szigligeti nevű szerző *Csókon szerzett vőlegény* című darabját, benne egy Ripacs nevű rossz, vidéki színésszel, aki majd akkortól fogva a ripacsok későbbi nevét adandja.

*

Magyar lap tudósít egy távol-keleti díszebédről, melyen a japán császár „1979-es évjáratú *Mouchen Rochild* vörös bort kortyolgatott".

Ilyen bort, feleim, nem találni egykönnyen. Nem is issza más, mint a japánok császára. Kisebb rangú személyek (és hozzáértőbb hírlapírók) szerényen beérik a *Mouton Rothschild*dal.

*

Tiltakozik a Magyar Nemzet: nem baki — miként állítottam — a turistariasztó balatoni angolnavésszel kapcsolatos gondokról a „Horgászpercek" elnevezésű rovatban szólni, mert az angolnavész „elsősorban éppen a horgászokat érintette".

Az angolnavész (sőt, az angolnának a tóba való betelepítése) nem a horgászokat érintette elsősorban, hanem *az ország gazdaságát.* A horgászok gondja csupán egy a sok közül! Ezért fönntartom: a problémát a „Horgászpercek"-ben — és *csak ott!* — taglalni olyan, mintha a Heysel-stadionbéli tragikus tömegverekedés nyomán kirobbant belga kormányválságról a lap a sportrovatában — és csakis ott — számolt volna be.

*

Egyazon napon három labdarúgó-válogatott is jogot szerzett a jövő évi Mundial tizenhatos döntőjében való részvételre. Egyik napilapunk ezt ilyen címmel közli: „Egyszerre hárman a *döntőn.*"

A szerkesztők a jelek szerint nem tudják, hogy aki a döntőn van, az *néző;* aki ezzel szemben játszik, az nem a döntőn, hanem a *döntőben* van.

*

Föntebb a különírási mániára panaszkodtam. Épp ily joggal panaszkodhatom az ellenkezőjére is. Egyik reggeli újságunk ugyanis, ha hiszik, ha nem, „*Örökzöldgálaest*"-et harangoz be.

Egekuramikortanulunkvégrehelyesírástlegalábbasajtóban?

Timár György

Tévé-megállapodást kötött velünk Nicaragua

SZEGÉNYEKNEK MÁR CSAK EZ HIÁNYZOTT

Szőlő helyett déligyümölcs a piacon

LESZ MÉG GRAPE-FRUIT, LESZ MÉG LÁGY KENYÉR!

AZ UTOLSÓ LEHETŐSÉG

HIHETETLEN TÖRTÉNET

– Ne etesd már annyit a galambokat, még azt hiszik, hogy kijössz a nyugdíjadból...

JEGYEK ÉS ÜZÉREK

A sötét tekintetű jegyüzérrel a budapesti Corvin mozi előtt találkoztam. Átható tekintettel nézett rám, átmeneti kabátja alatt feltehetőleg mozijegyek tucatjai duzzadtak.

— Van két zsugám az esti előadásra! — mondta.

A moziban a „Jobb ma két bal láb, mint holnap egy jobb” című felső-voltai kalandfilmet játszották. Ez az a film, amely tíz évvel korábban már bejárta a világot, s most, hála a forgalmazásnak, hozzánk is eljutott.

— Majd veszek a pénztárnál! — igazítottam helyre a jegyüzért, aki másküIönben huszonöt év körüli fiatalember lehetett és bizonyára nem állott a MOKÉP alkalmazásában.

Ekkor már több jegyüzér csoportosult a mozi előcsarnokában, s mindnyájan akkorákat nevettek, mintha már látták volna a „Jobb ma két bal láb, mint holnap egy jobb” című felső-voltai kalandfilmet.

A pénztárnál egy bájos hölgy közölte, hogy nincs jegy, így kénytelen lettem volna a kevésbé bájos jegyüzértől vásárolni. Ehelyett azonban hazamentem és kidolgoztam egy tanulmány tervezetét, amelyet most minden érdekelt rendelkezésére bocsátok, csekély díjazás ellenében, mindössze két jegyet kérnék a „Jobb ma két bal láb, mint holnap egy jobb’ című felső-voltai kalandfilmre.

Megállapításaim lényege a következő:

1. A MOKÉP dolgozói az illetékes rendőri szervekkel karöltve lássák el a jegyüzéreket megkülönböztetett jelzéssel. A BKV-ellenőrökhöz hasonlóan a jegyüzérek is viseljenek kis karszalagot a kabátjukon, alakítsanak szakszervezetet, fizessenek adót és egy hónapban legföljebb csak nyolcvan órát dolgozhassanak.

2. Az a jegyüzér, aki egyszerre tizenkettőnél több jegyet tud eladni, kedvezményes kamatozású bankkölcsönben részesülhet, feltéve, ha igazolni tudja, hogy a jegyeket legalább százszázalékos felárral értékesítette.

3. Egyszer a jegyüzér is megöregszik, ezért gondoskodni kell, hogy öreg napjaikat megfelelő anyagi biztonságban és kellő erkölcsi megbecsülésben élhessék le. Ezért javaslom jegyüzér-otthonok, valamint „Egyet fizet — kettőt kap” elnevezéssel, olcsó éttermi hálózat létrehozását.

4. Miután roppant fáradságos és megterhelő órákon keresztül a tisztességtelen haszon reményében huzatos mozibejáratoknál ácsorogni, ajánlatos, hogy a jegyüzérek igénybe vehessék az ország legkorszerűbben felszerelt kórházait, rendelőintézeteit, természetesen hálapénz fizetése nélkül.

5. Az évenként megrendezendő magyar játékfilmfesztiválon adják ki a Jegyüzérek Díját, melyet az az alkotás érdemel ki, amely egy jegyüzérre vetítve százezer forintos többletbevételt hozott a konyhára.

6. Tudjuk, hogy külföldi államfők érkezését leszámítva, nem jut minden sarokra egy-egy rendőr. Ezért kívánatos lenne, ha a jegyüzérekből létrejönne egy önkéntes rendőri hálózat, amely segítene a dömping-árak elleni harcban. (Vannak ugyanis jegyüzérek, akik a nagyobb nyereség reményében az átlagosan elfogadott százszázötven százalékos haszon helyett megelégednek 20 százalékos haszonnal is, rontva ezzel többi társuk verejtékes munkával megszerzett pozícióját.)

7. Természetesen a mozik pénztárosainak is lenne feladatuk. Az a jegyüzér, aki egymásután, tíz perc leforgása alatt, hatszor is eljut a pénztárablakig, kapjon ajándékba egy hetedik csomag jegyet, azzal a megkötéssel, hogy százhúsz százalékosnál kisebb haszonnal csak közvetlen családtagjainak adhatja tovább. (Édesanyjának, Anyák Napján elegendő ha ötvenszázalékkal adja drágábban a jegyet!)

8. Megfelelő díjazás ellenében természetesen a pénztárosok számára is kidolgoztam egy tervezetet. Ennek most csupán egyik pontját közlöm, a többit majd akkor, ha megkaptam a két jegyet a „Jobb ma két balláb, mint holnap egy jobb” című felső-voltai kalandfilmre.

Tehát: a mozik pénztárosai alakítsanak gazdasági munkaközösségeket. Vásárolják fel saját pénztáraikban a mozijegyeket, álcázzák magukat rosszarcú fiatalembereknek és a bejáratnál, a pénztártól nem túl messze, önmaguk árusítsák a jegyeket, természetesen ugyanazon az áron, amin a pénztárban kapható lenne.

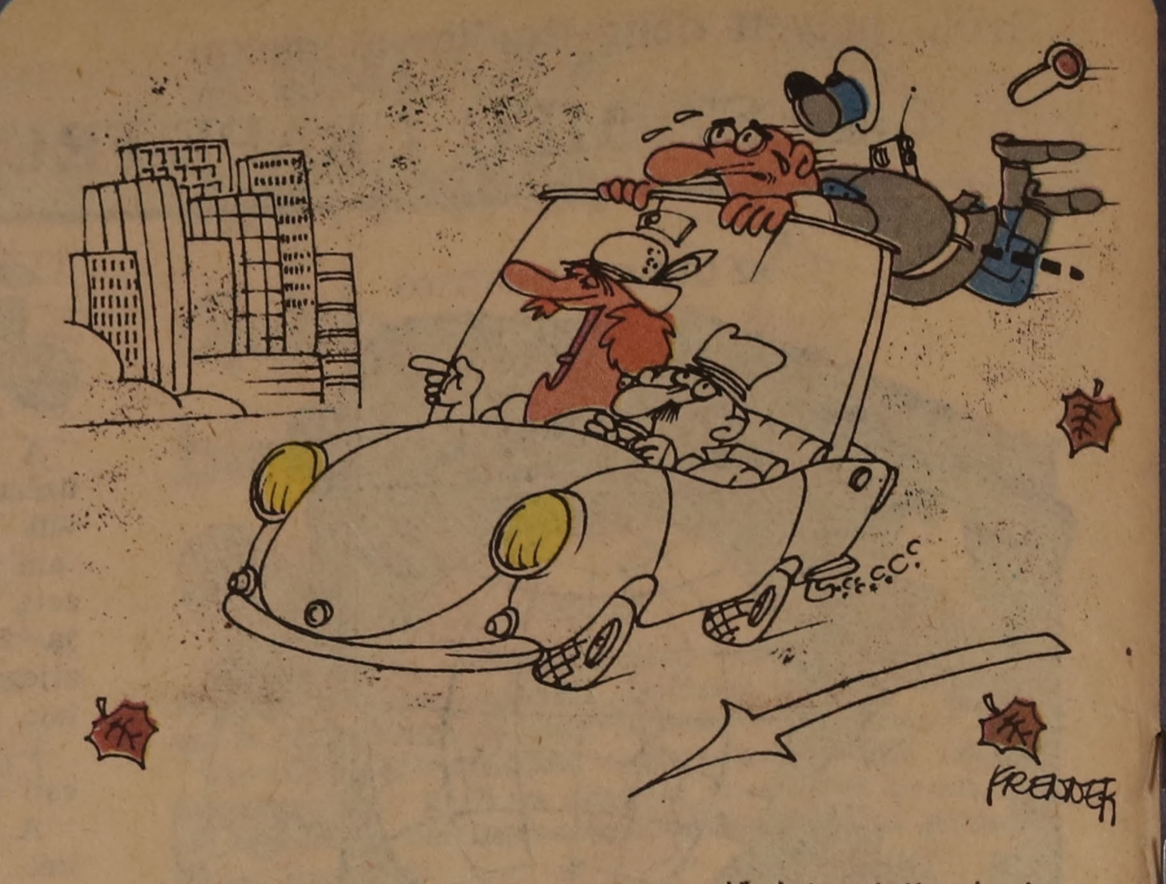
Föld S. Péter

MENŐ MANÓ ÚJ KALANDJA

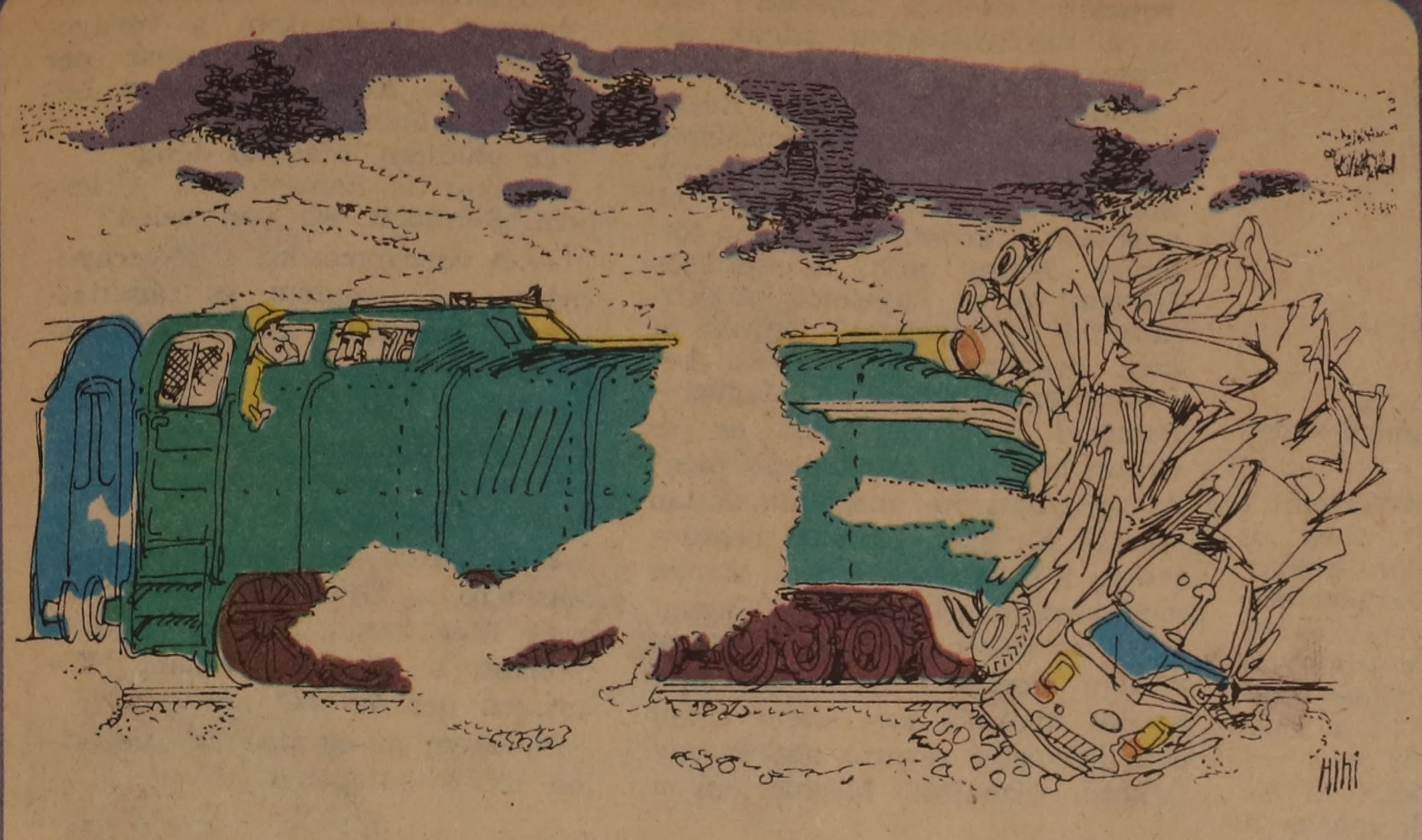

– Így nem látják, hogy egy kissé túlkoros vagyok...

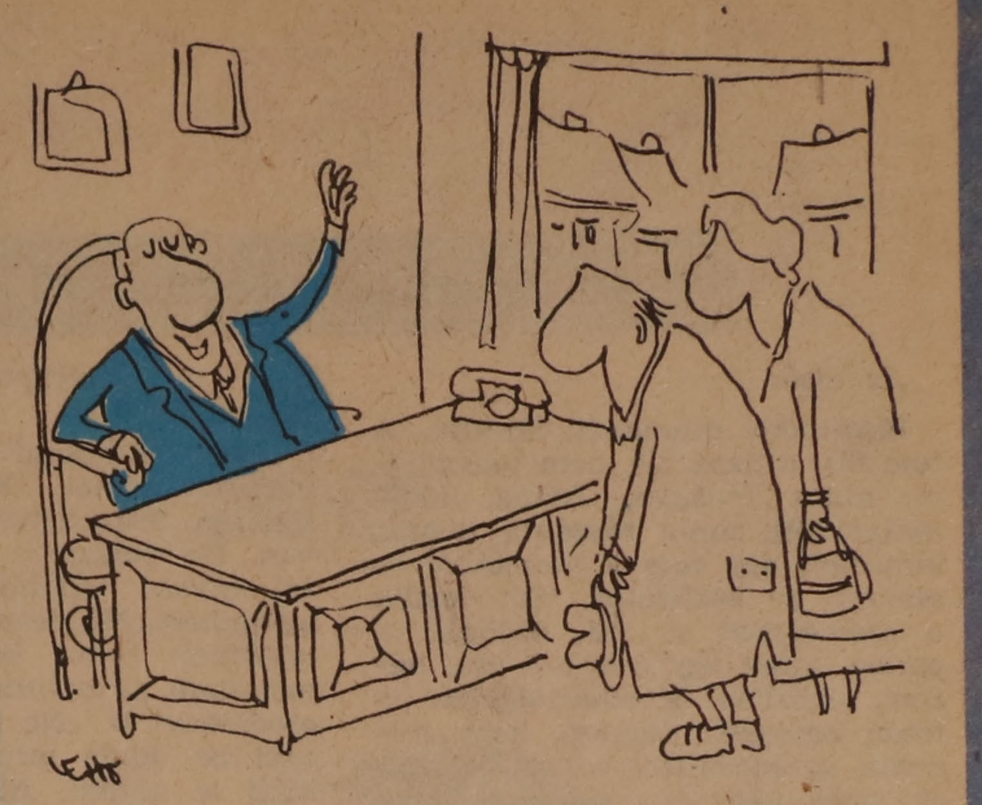

– Érdekes, az előbb mintha itt egy rendőr integetett volna!

– Itt valahol egy fénysorompónak kell lennie!

ROTÁCIÓ

– Ó, hol van az már, aki ezt megígérte maguknak!

ŐSZI ÜDÜLÉS

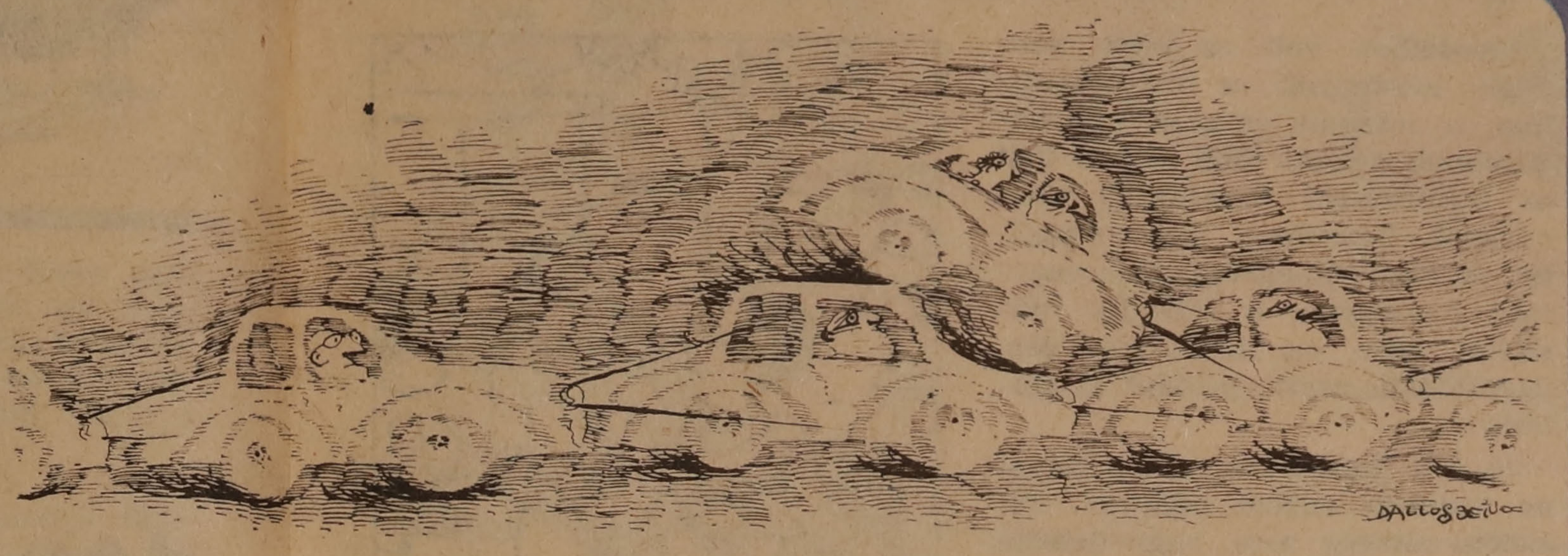

– Nem azért, mert schillinget fizettünk érte, de ez a köd szebb, mint a hazai!

KÖD ELŐTTEM — KÖD UTÁNAM

– Gyorsan vegyük át, mielőtt felszáll a köd, hátha nincs is meg a többi kilenc emelet...

– Milyen hepehupás itt az út!

– Világosan kell látnunk, elvtársak, ebben a kérdésben...

Mint oldott kerék...

A központi ügyeleten csengett a telefon.

— Tessék — mondta a központi ügyeletes. — Mi vagyunk.

Izgatott hang.

— Itt Fék Polikárp, a Tyukodi pajtásról elnevezett gimnázium igazgatója. Egy eltűnést szeretnék bejelenteni.

— Egy eltűnést. Jegyeztem. Mi tűnt el?

— Nem mi. Ki!

— Miki?!

— Nem Miki. Hanem a tantestületem. Harminc pedagógus.

A központi ügyeletes füttyentett, bár volt gyerekszobája.

— Anblokk?

— Anblokk!

— Köd előttük, köd utánuk?

— Találó megfogalmazás.

Ez még így ment egy darabig, aztán a központi ügyelet kiküldte Nelson Rezső nyomozót, akinek ez lógós hónapja volt, mert csak negyvenhárom üggyel birkózott egyszerre. A Tyukodi pajtásról elnevezett gimnázium hatszázhúsz tanulója akkor már ötödik napja az udvaron focizott, ami csak a javukra vált.

— Megadná az eltűnt tantestület személyleírását? — fordult Nelson Rezső az igazgatóhoz, már amúgy rutinból is, de Fék Polikárp nem jött ki a sodrából.

— Magassága mintegy 160—180 centi, életkora cirka 30—40 év, állandó lakóhelye hol itt, hol ott. Eltűnésekor kék munkaköpenyt, beesett szemet, horpadt arcot és elszánt tekintetet viselt.

Nelson Rezső végigskálázta a lehetőségeket. Olasz luxushajó mostanában nem horgonyzott a Prihrádner Matild téren, tehát emberrablásról szó sem lehet. A kórházakat, baleseti sebészeteket számításon kívül lehet hagyni, egy pedagógusnak semmi sem árt. Ferihegyre gondolni sem érdemes, hol van egy pedagógusnak pénze repülőjegyre?

Így hát Nelson Rezső egyenesen a legközelebbi benzinkutat vette célba. A kutas éppen egy D-betűs Mercedest szolgált ki, táncos mozdulatokkal mosta az ablakot és közben Walter von der Vogelweidét szavalt egyenest bele a nyugatnémet vadászhölgy vastagon vakolt képibe.

„Ejhajahujj! — kiáltotta a kutas középfelnémet nyelven — dalolt ám a csalogány”... És már nem is volt olyan beesett a szeme.

A nyugatnémet vadászhölgy úgy tapsolt, hogy a homlokán repedezni kezdett a flaszter.

— Bravó, wunderbar! Magyarországon vannak a világ legműveltebb benzinkutasai.

— Mondja — lépett később Nelson Rezső a kutashoz. — Mibe került, hogy elvégezze az egyetemet?

— Nekem öt keserves évembe — mondta a kutas. — Az államnak cirka ötvenezer forintjába.

— Aha — bólintott Nelson Rezső és tovább sétált. Valahonnét földközelből harsány nótaszó ütötte meg a fülét. Egy vízvezeték-szerelő matatott állig az aknában és közben az első világháború történetéből kollokvált angolul:

„It's a long way to Tipperary
It's a long way to go...”

És már nem is volt olyan horpadt az arca.

— Mondja — lépett a strófa végén Nelson Rezső a vizeshez. — Most jobb?

— Micsoda beszéd? — rikkantott a vizes ezúttal magyarul. — Kettőt pislogok és máris milliomos leszek.

— Idehallgasson, ha maga érettségi után rögtön vízvezeték-szerelőnek megy, akkor megspórol az államnak ötvenezer forintot és maga öt évvel előbb lesz milliomos.

Ezt mondta volna Nelson Rezső a vizesnek, de aztán arra gondolt, hogy pedagógusokat oktasson? Ezért inkább visszalattyogott a Tyukodi pajtásba, hogy beszámoljon a nyomozás eredményéről. Az igazgatói iroda üres volt. Fék Polikárpnak nyoma veszett.

Viszont a szomszéd autófényező udvaráról dübörgő sorokat sodort felé az októberi szellő:

„Nem látod Árpád vére miként fajul? — Nem látod a bosszús egeknek ostorait nyomorult hazádon?”...

Nelson Rezső nem látta. Vagy ha látta — nem mondta.

Peterdi Pál

Csak úgy firkálgatok

CSODÁLATOS GYÓGYULÁSOK

Az első:

Barátnőm mindenét fájlalta. A feje fáj, a hasa fáj, nem tud aludni, nincs étvágya. Addig, addig nyüglődött, amíg rászánta magát, kimaradt egy nap a munkából és elment az esztékába. Ott leadta a személyijét és ült, üldögélt a padon, eltelt egy óra, két óra, három. Közben el-elbeszélgetett a többi beteggel. Úristen, hogy micsoda nyomorultak voltak ott! Az egyiknek négy éve kezelik a lumbágóját, moccanni se tud. A másikat már ötödször küldik gyomorröntgenre. És köhögnek és nyögnek és panaszkodnak.

Barátnőm fellélegzett. Hiszen ezekhez képest neki kutya baja sincs. Nincs étvágya? Majd ha éhes lesz, eszik. Nem tud aludni? Majd ha álmos lesz, alszik. Visszakérte a személyijét, és boldogan, egészségesen, távozott. Sietve, mielőtt az orvos behívja.

A második:

Szomszédomnak mindig fáj a torka, mindig náthás. A sógora küldött neki Amerikából egy csodálatos gyógyszert. Máskülönben közönséges aszpirint, csak hófehér műanyag üvegbe csomagolva, cifra piros felirattal. No, ebből beveszünk — gondolta a náthás beteg, és ki akarta nyitni az üveget. Csakhogy amiért mi itthon szidjuk az ásványvizes üveget — t. i. hogy selejt a kupakja, nem lehet kinyitni —, azt Amerikában direkt úgy csinálják. Jóformán nem lehet kinyitni a gyógyszeresüvegeket, nehogy a kisgyerek is ki tudjon szedni belőle egy-két tablettát. Rajta is van a műanyag üvegen, hogy tessék jó erősen lenyomni, azután balra csavarni.

A szegény beteg lenyomta a kupakot, azután balra csavarta, de a flakon nem nyílt ki. Jobbra csavarta, attól sem. Ledobta a földre, rávert kétszer a kalapáccsal, tépte, zúzta, rángatta, de ez a lezárás egyszerűen világszínvonal, ha egyszer lezárták, ez le van zárva. Három órán keresztül rángatta, nyúzta a gyógyszeresüveget, már csurgott róla a veríték, már zsebkendővel törölte a nyakát, már konyharuhával törölte a nyakát, már frottírtörülközővel törölte a nyakát — a kupak nem jött le. Kifulladva, csuromvizesen bebújt az ágyba, nyakig betakarózott, jól kiizzadt és egészségesen ébredt.

Azóta is minden este csavar egy-két órát az üvegen, de még egy szem gyógyszert se vett be, vidám, üde és egészséges.

A harmadik:

Író—olvasó találkozót tartottam a nagy egészségügyi intézményben. Barátságos taps, virág, kézfogás és a könyvtáros kérdése: „Mivel tartozunk?" — „Ugyan már", — tiltakoztam —, „csak nem fogadok el pénzt az egészségügytől!" „De valami kedves emléket, igen? Tudjuk, hogy magas a vérnyomása. Használja egészséggel." Azzal kezembe nyomott egy helyes kis csomagot, masnival átkötve. Egy hipermodern kis vérnyomásmérő volt benne.

Este kíváncsian megmértem a vérnyomásomat. Kicsit meg is ijedtem. Százkilencven per kilencven. No persze, a legkedélyesebb író—olvasó találkozó is kikészíti az embert. Mindenesetre felhívtam telefonon orvos barátnőmet. Elmondtam az ajándékot is, a rossz eredményt is. „Ne törődj vele, vegyél be dupla minipresszt és feküdj le aludni. Akinek magas a vérnyomása, nem rossz, ha sűrűn kontrollálja. Már csak azért is, mert én négy napra elutazom."

Egyedül voltam otthon, férjem is három napra vidéken járt. Bevettem hát a dupla gyógyszert, lefeküdtem, de hajnalban fájt a fejem, felkeltem és újra megmértem a vérnyomásomat. Kétszáz per száz. Hűha. Újra bevettem két minipresszt, megtoldottam egy corinfárral, egy nitropentonnal, egy negyed betaloccal és némi töprengés után benyakaltam néhány diaphyllint is. Ennyi vérnyomáscsökkentőt egyszerre csak az állatgyógyászatban adnak, elefántoknak.

Aludni nem tudtam. Reggel megmértem a vérnyomásomat. Kétszáz per száz. Ekkor már szédültem, émelyegtem és remegett a kezem. A következő két nap története iszony volt és rettegés. Hívjam fel az ügyeletet, ne hívjam fel az ügyeletet? Vegyek be még gyógyszert, ne vegyek be? Leszedtem a polcról a Magyar—Petrányi belgyógyászatot és az Orvosi Lexikont. Mit tehetek még? A vérnyomásom megátalkodottan kétszáz per száz. Azonnal beszüntettem a kávézást és nem sóztam meg a zöldpaprikát. Valami nyugtató is kellene. A szomszédtól kértem szeduxent és a harmadik emelet nyolcból egy kilencvenkét éves keringési zavaros nénitől egy tabletta vízhajtót. Megmértem a vérnyomásomat és bevettem minipresszt. Megmértem a vérnyomásomat és... Kétszázhúsz per száztizenöt. Kész. *Végem van.* Lefekszem aludni.

És aludtam. Másnap délig.

Amikor is hazaérkezett a férjem. Felrázott. Mi van veled?

— A vérnyomásom ... a vérnyomásom —, nyögtem, és rámutattam a gyönyörű kis vérnyomásmérőre.

— Szép kis jószág — mondta gyönyörködve. — De miért nem áll nullán a mutatója, amikor nincs benne levegő?

Mert rossz volt a kis vérnyomásmérő. Gyorsan megittam négy liter kávét, azután átkóvályogtam a körzeti orvoshoz. Kilencven per ötvenet mért.

Ennekem az egészségügy ne adjon többé hálapénzt.

ALUFÓLIA

Kezdetben volt az olcsó vendéglő. Asszonyok, ne főzzetek otthon, a második műszak konyhagürcölése helyett több szabad időt az önképzésre! Asszonyok, használjatok konzervet, olcsó mirelitet, ne főzzetek, egyenjogúak vagytok! Asszonyok, a második műszakot ezer kis háztartási gép, ügyes újítás segíti, például az alufólia...

Jó, hát legalább ezzel a fóliával ne tessenek engem dühíteni. Fél életem rámegy arra, hogy üzletbe be (ha éppen nincs áruátvétel, vagy leltár miatt zárva) és kérdés: fólia? Nincs. És máris mehetek tovább. Hetek óta, hónapok óta, talán a világ teremtése óta. Barátnőim mesélik, hogy van valahol a József körúton egy bolt, a Baross utca táján, annyi benne a fólia, mint égen a csillag. De ha én nem arra lakom, nem arra járok, még ha vasárnap délután volna is időm arra járni, akkor ugye nincs is nyitva...

Hát ez nem mehet így tovább. Kell a fólia, sütéshez, csomagoláshoz, nincs a világvégén az a bolt. Nincs is. Odamentem. Volt is fólia. Vettem egy jó nagy tekercscsel és felszálltam a villamosra.

— Asszonyom — hajolt oda egy csinos férfi. — Hol tetszett venni?

— Ja... ezt? Ott a körúton.

Leszálltam a villamosról. Mi az, hogy leszálltam? A lépcsőről rángatott vissza egy kövér nő. — Azt... ott... hol tetszett venni? (Már a nevére se emlékezett szegény.) — Az alufóliát? Egy megállóval odább — mutattam, és továbbutaztam egy megállóval, mert közben elindult a villamos. A tízperces úton hazáig négy férfi és öt nő rohant rám, mellőlem, mögülem; állt meg előttem és kért, könyörgött, hogy áruljam el a nagy titkot. Volt aki emlékezett rá, hogy igen, az ángya keresztanyja mintha mesélt volna egy mintaboltról, de hogy itt a kezemben, a valóságban látják, legalább hadd simogassák meg...

Kérem, én nem titkolom a szerencsémet. Budapesten, a nyolcadik kerületben, a József körút ötvenkettőben található a mintabolt. Ha nekem van, jusson másnak is. De kérem szépen, segítsenek önök is ennekem. Hol kaptak kis alumínium kávékiöntőt? A konyhaszekrény letört ajtajára való zsanért? Műanyag vállfát? És légiposta borítékot és... és ... és...

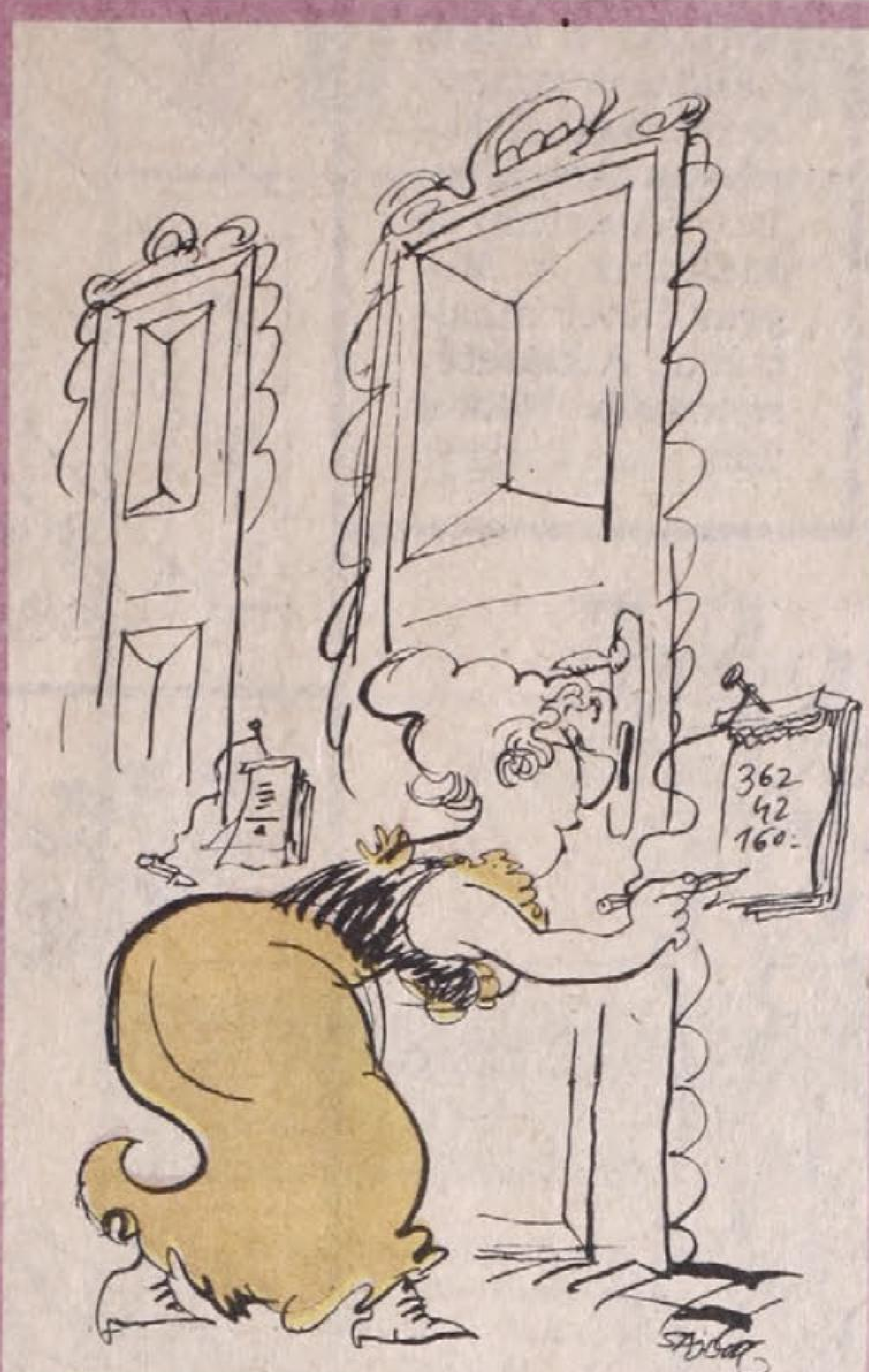
JÓNÁS UTÓDAI

Fehér Klára

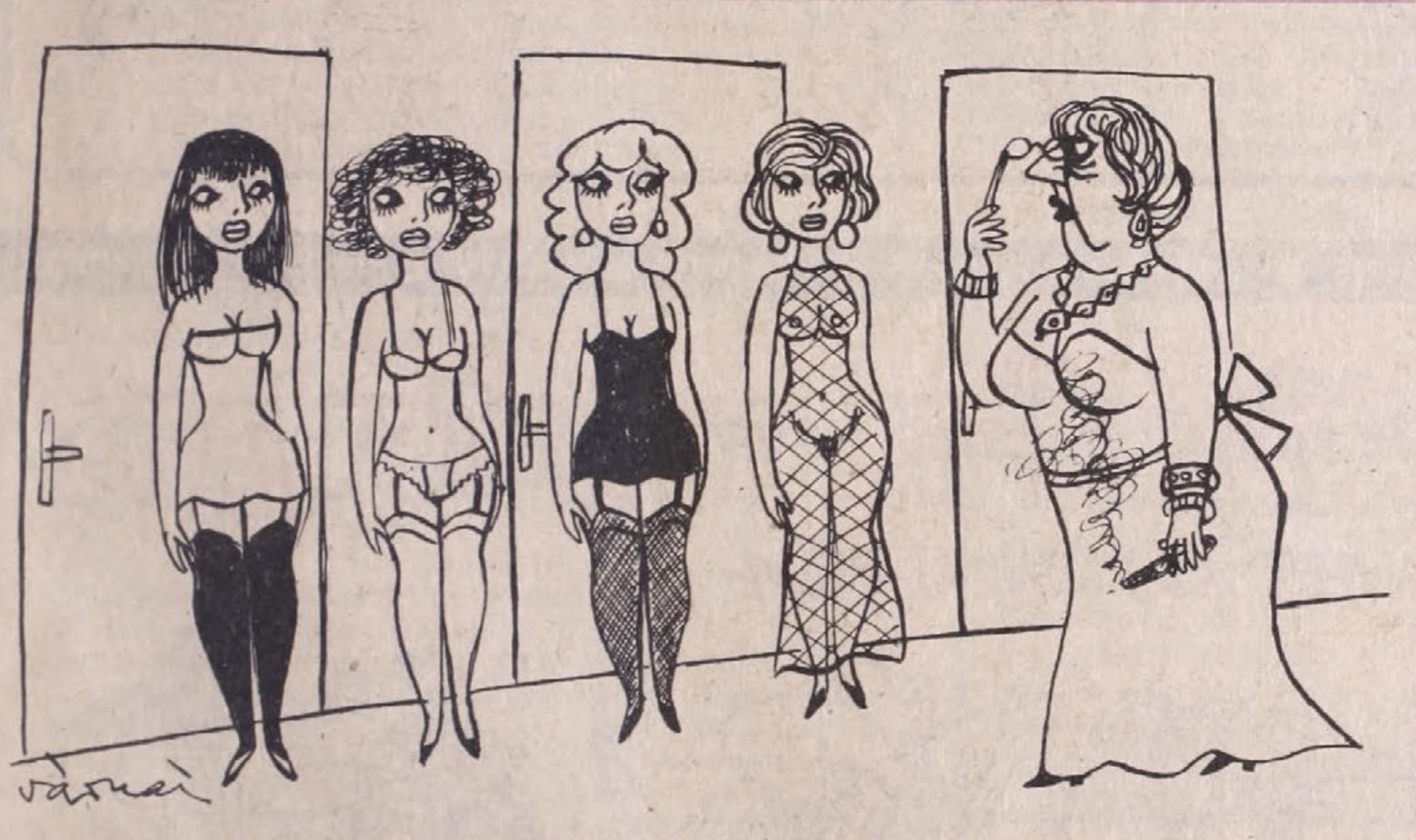
Madám

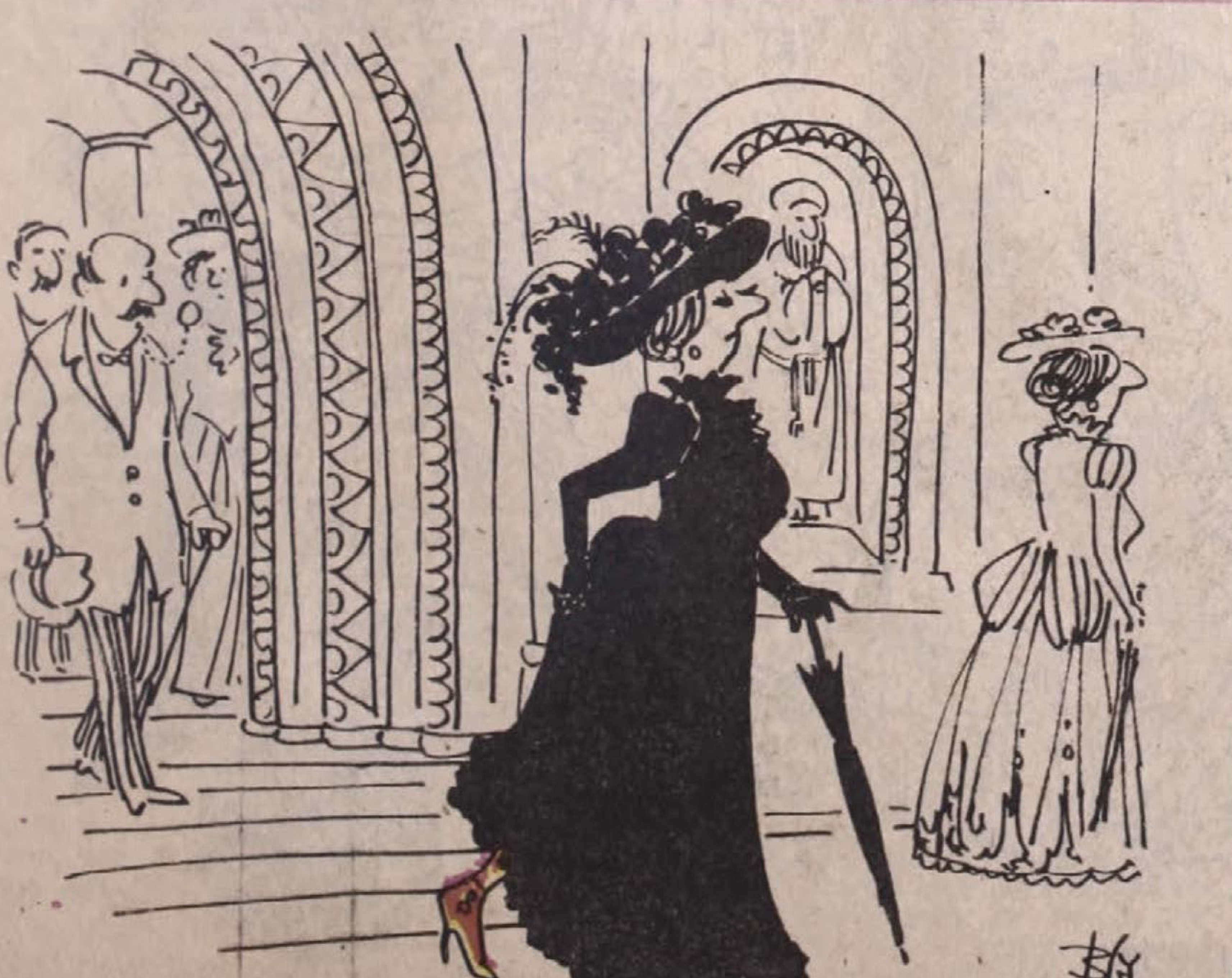
HEGEDŰS, SAJDIK, FÜLÖP, VÁRNAI, BRENNER, DALLOS

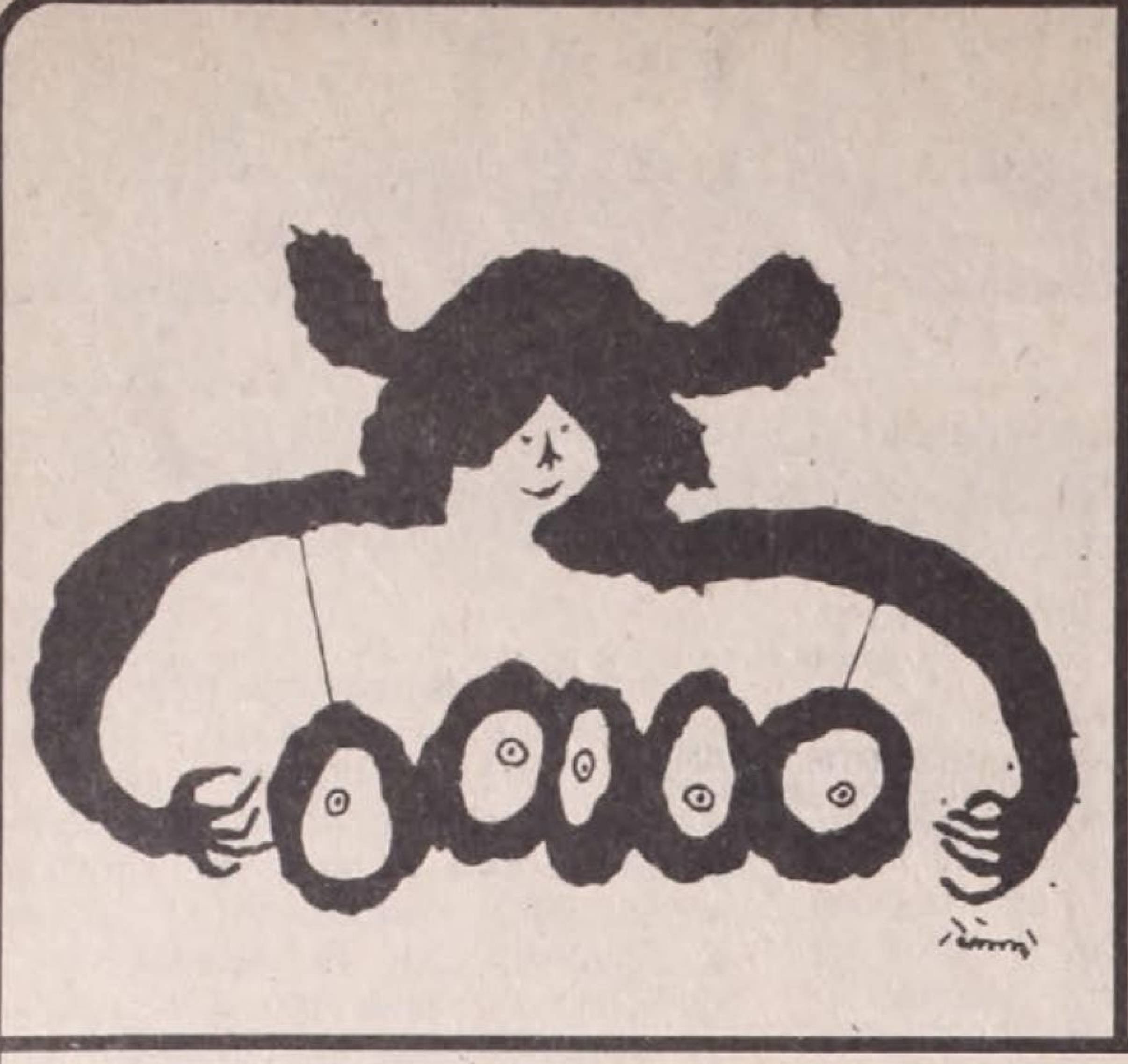

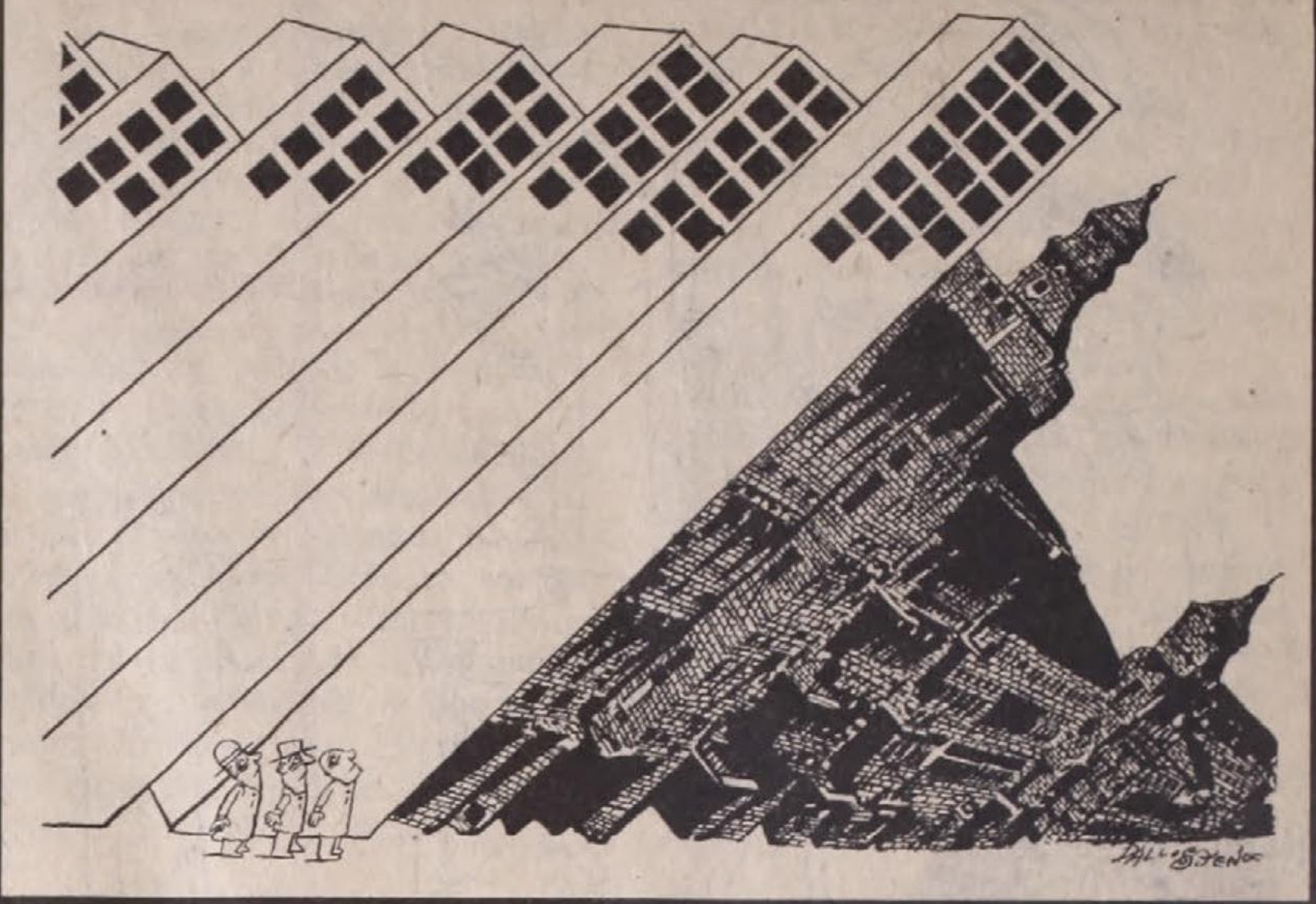

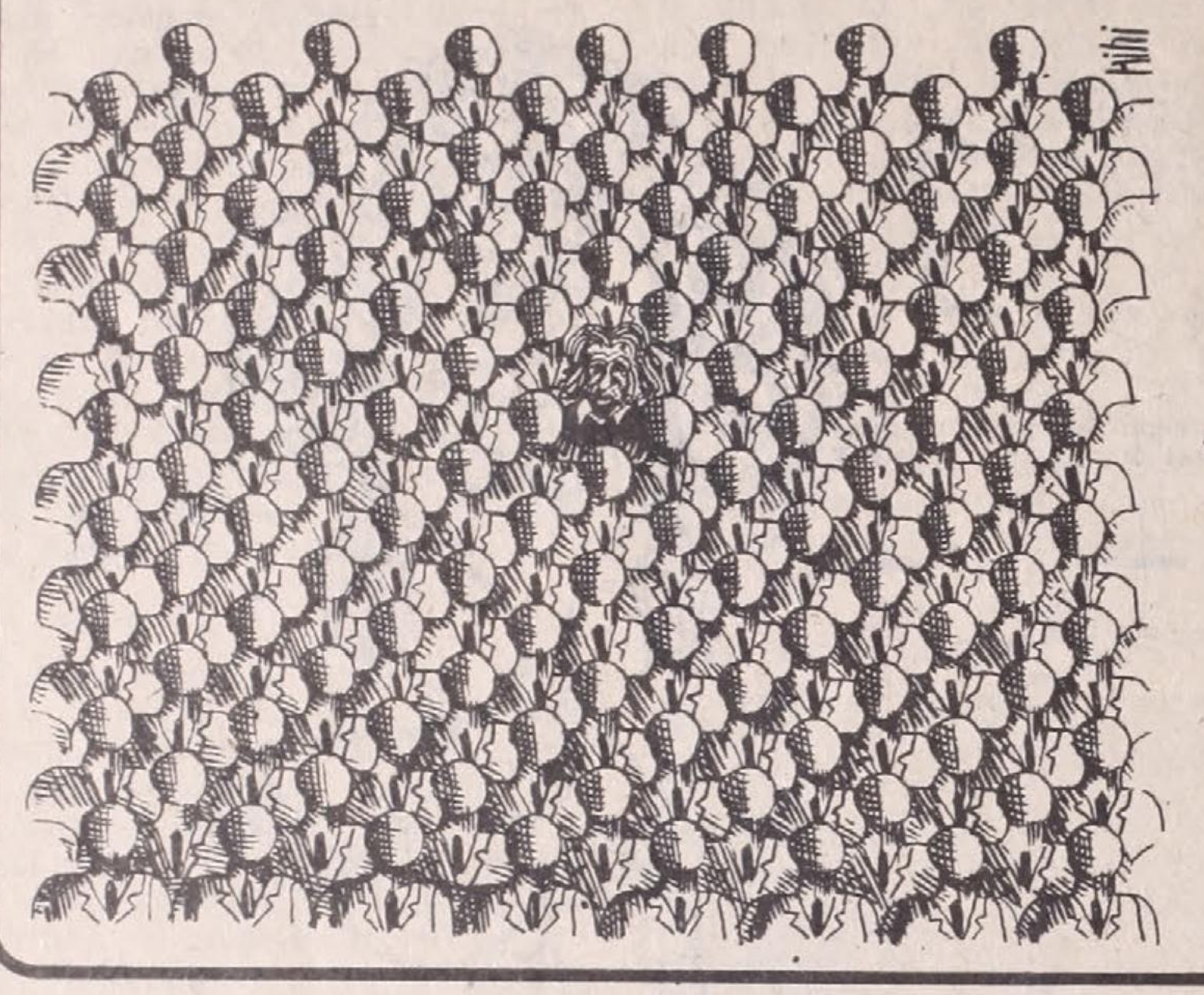

Nagy sikerű kiállítást rendeztek **Hegedűs István, Sajdik Ferenc, Dallos Jenő** és **Tettamanti Béla** karikatúráiból Landauban (NSZK) a BMW kultúrprogram keretében. A karikatúrákat Linzben (Ausztria) is kiállítják a Magyar Hetek alkalmából. A kiállítás rendezője Ratkai Ida.

NYOMASZTÓ

TABLÓ

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

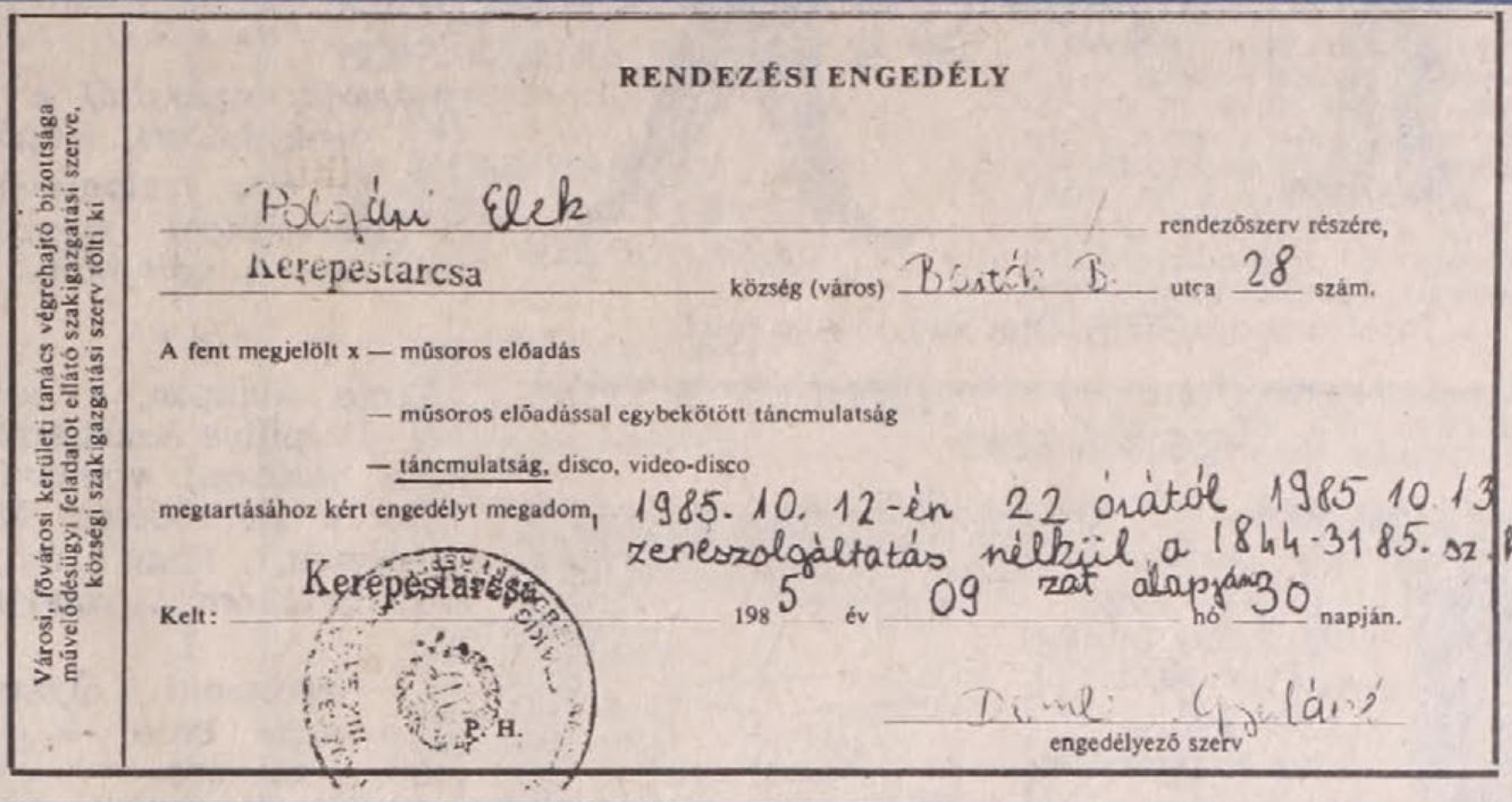
Keresnek: Marek Veronika és társszerzője: Amikor te kicsi voltál című könyvét; — Képes német nyelvkönyv gyermekeknek (Szerkesztette dr. Bogdány Ferenc) I—II. kötetét, Marina vékonyszálú női crepp-nylon harisnyát, Lady Camea rúzst, 38-as színben; — Az Élet és Tudomány 1985/22. és 23. számát; — 18, 16, 14, 12, 11 és 7 éves gyerekeknek használt ruhaneműt, játékot (a 18 és a 11 éves fiú); — A P Mobil, az LGT, a KFT és a Beatrice kislemezeit, a P. Box, az Edda, a HBB-együttesek első kislemezeit, LGT nagylemezeket, a Füles egyes számait, a Nők Magazinja 1984/5. számát és a Metagalaktika/1 című antológiát; — Jó állapotban lévő ruhákat másfél, 5, 7 és 14 éves kislányok részére (orkán dzseki, téli csizma, cipők) továbbá bicikliket, használt, üzemképes televíziót; — A Magyar Ifjúság, a Füles, az IM, a Fotó néhány számát; — Kisnövésű 11 éves fiúnak tréningruhát, dzsekit, 35—36-os cipőt, csizmát és egyéb ruhákat, 158 cm magas, 66 kiló súlyú nőnek bármilyen télikabátot, ruhákat; — A Paprika Jancsi mulatságos kalandjai itthon és idegenben című könyvet, Haranghy Jenő illusztrációival.

Kínálnak: Használt, zománcozott gyermekfürdőkádat állvánnyal; — A Matematikai Lapok 1967 és 1979 közötti egyes számait, az IM 1968 és 1973 közötti, a Kertészet és Szőlészet 1971 és 1973 közötti, a Lakáskultúra 1967 és 1982 közötti egyes számait; — Egy Bekő Lexikon c. nagylemezt és az Állatvilág, a Búvár, a Nimród és a Fix und Foxi újság bizonyos számait; — Az elmúlt 24 év Ludas Matyi, Kisludas és Ludas Magazin valamennyi számát (tíz évfolyam már bekötve); — A Ludas Matyi 1957 és 1977 közötti hiánytalan, illetve csaknem hiánytalan évfolyamait; — A Természet Világa 1981-es, 1982-es és a Föld és Ég 1981—1982—1983-as teljes évfolyamait; — Régi, az I. világháború alatt készült 5 darab (magyar, német, francia, osztrák és amerikai) hanglemezt.

Cserélnek: 15 féle újság évfolyamait 1950 és 1970 közötti gyermek- és ifjúsági könyvekre; — Gumimatracot a Tv 2. műsorának vételére alkalmas szobaantennáért, 50 literes villanyboylert, ülőkádat és a Lakáskultúra 93 különböző példányát sátorért, kempingasztalért, kempingszékért; — Szobafenyőt, hoveapálmát, legyező pálmát, négyméteres fikuszt vagy más pálmaféleségeket, olyan Zastava 750-es gépkocsiért, melynek már nincs és nem is lehet érvényes műszakija (alkatrésznek kell); — 20—25 Galaktika könyvet, Saint Exupery: Éjszakai repülés című könyvét, Nat Roid: Túl jól fest holtan, egy vadonatúj Szász Endre albumot egy használható (nem mély) babakocsiért, egy polcos szekrényért, felnőtt vagy gyerek szekrénykéért, pici puffért, amely elfér egy babaméretű szobában és esetleg egy polcért; — Egy gramofont (nem tölcséres), néhány lemezzel, bármiért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Városi, fővárosi kerületi tanács végrehajtó bizottsága művelődésügyi feladatot ellátó szakigazgatási szerve, községi szakigazgatási szerv tölti ki

RENDEZÉSI ENGEDÉLY

Polgári Elek rendezőszerv részére,
Kerepestarcsa község (város) Bástya B. utca 28 szám.

A fent megjelölt x — műsoros előadás
— műsoros előadással egybekötött táncmulatság
— táncmulatság, disco, video-disco

megtartásához kért engedélyt megadom, 1985. 10. 12-én 22 órától 1985 10 13 05-ig zeneszolgáltatás nélkül a 1844-3185. sz. határozat alapján

Kelt: Kerepestarcsa 1985 év 09 hó 30 napján.

P. H.

engedélyező szerv

Tetszik érteni mit engedélyezett itt a kerepestarcsai illetékes? Szüreti táncmulatság rendezését, este 10-től reggel 5-ig . . . zeneszolgáltatás nélkül!

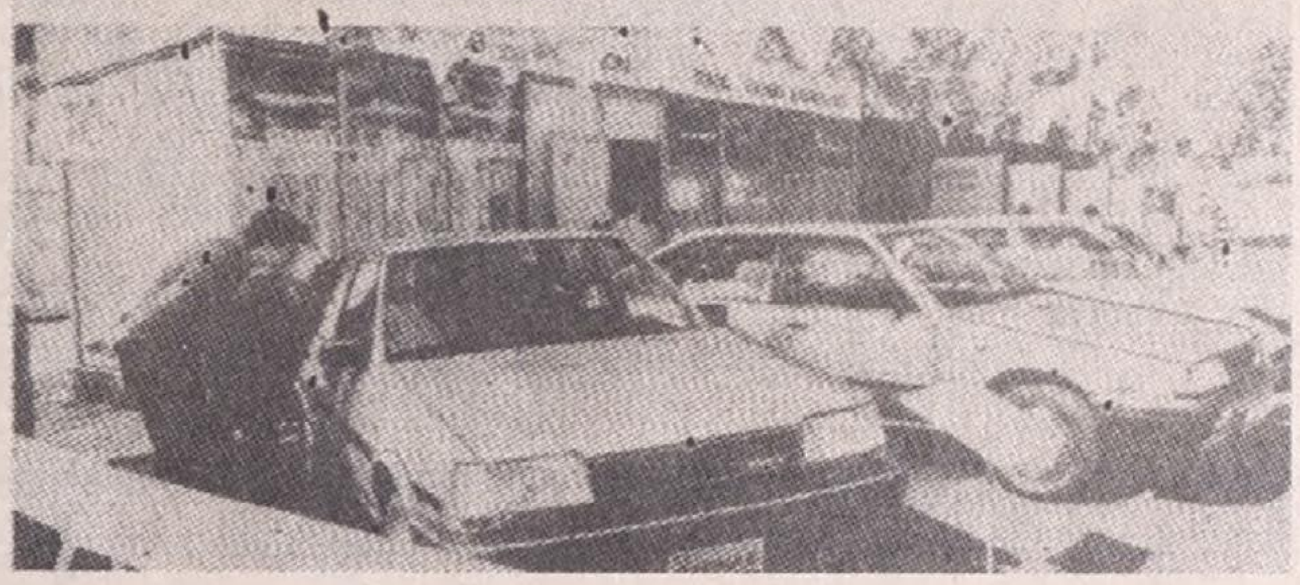
(Beküldte Polgári Elek)

□ KRESZ-VETÉLKEDŐ. Országos Kresz-vetélkedőt rendez 17 csapat részvételével, október 2-án és 3-án Agárdon, az ARÉV üdülőjében az Országos Temetkezési Társaság, a Fejér Megyei Közlekedésbiztonsági Tanács, a megyei tanács vb közlekedési osztályának ATI tanintézete és a Fejér Megyei Temetkezési Vállalat.

Kooperáció?

(A Fejér megyei Hírlapból ollózta Surányi Jenő)

Bács-Kiskun megyei termékek a BNV-n

Ez még semmi! Látnák csak Borsod-Abaúj-Zemplén termékeit!

(A Petőfi Népe című lapból nyírta Hámori Imre, kiskunhalasi olvasónk)

Importálja: Konsumex
TISZA FŰSZÉRT SEGED
Nettó súly: 42 g.
Szavatossági idő: 1 év
Eng. szám: II. 1390/81.

A tiéd!

(Beküldte Ujteleky Mária)

A quarz készülék idővel kisebb hatékonyságúvá válik. A következőképpen győződhetünk meg arról, hogy jó-e a készülékünk: a bemelegített készülék elé üljünk le 1 méterre, s a könyökünket 2 percre sugározzuk be. Ha gyulladást okoz, akkor jó a készülékünk.

Ha pedig a könyökünk lángralobban, akkor a készülék egyenesen szuper!

(A Monitor című lapban lelte Zilahi Imre)

1984. Karpov—Kasparov, I. mérkőzés, 1. játszma
Az állás a 36. lépés után. Kasparov döntetlen ajánlatát ekkor Kasparov elfogadta: 1/2—1/2

Nem egy önmagával meghasonlott ember!

(Az Új Tükörben találta Monori Zoltán)

FÉLKARÚ RABLÓ

1

A játék- és pénznyerő automaták működéséről szóló rendelet alapján a gazdálkodó szervezetek által a rendelet hatálybalépésekor fenntartott játéktermek tovább üzemeltethetők, kivéve, ha a szakigazgatási szerv a működési engedélyt visszavonja. Erre akkor van mód, ha megállapítást nyer, hogy az engedély kiadásának feltételei már nem állnak fenn, illetve az tevékenység a közrendet vagy a közbiztonságot veszélyezteti.

Az Árpád Szálló játékterme és a Skála Sztráda áruház a szükséges engedélyekkel rendelkezik, s olyan körülmény, mely az engedélyek visszavonását tenné szükségessé, nem áll fenn. Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Vági Róbertné dr.
osztályvezető
Városi Tanács V.B. Tatabánya

A tájékoztatást köszönjük és elfogadjuk, ám a félkarú rablókkal kapcsolatos fenntartásainkat fenntartjuk.

A szerkesztőség.

2

M. T.-né tatabányai olvasójuk nincs egyedül a játékautomaták okozta problémával. Valószínű, hogy nagyon sok család életét keseríti meg ez a hazudozásra, lopásra nevelő gép. Az én fiam alig múlt tízéves, és máris rabja a játéknak. Három nap alatt eljátszotta a tavaly összegyűjtött 370 Ft-ját. Pár napig, ha elküldtem vásárolni, mindig „elvesztett" egy-egy húszast. Nem vagyok híve az „ütéses-pedagógiának", de mi tagadás, elvertem, mint szódás a lovát.

Sokadmagammal képtelen vagyok megérteni, hogy ennyire megéri a haszon miatt üzemeltetni ezeket a gépeket? Megéri? Kinek? Nem hiszem, hogy hosszú távon az államunk jól járna az automata termekben fölcserepedett emberekkel. Én már a helyi rendőrség figyelmét is fölhívtam a Kőszegen játékbarlangnak becézett „szórakozóhelyre", ahol is ki van ugyan függesztve, hogy a termet 16 éven aluliak nem látogathatják, de ezt senki be nem tartja, s be nem tartatja. Azóta is a 8—14 évesek legkedveltebb szórakozása. És ami a legszomorúbb: este 8 után is találni ott gyermekeket.

Jó lenne, ha országosan és egységesen betiltanák végre ezeket az automatákat!

K. A.-né
Kőszeg

HŐSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— Éppen a meleg miatt. Ha már nem bírom elviselni, letekerem az ablakot.

200—200 forintot nyert:

Szajkó István Pécs, Szabadság út 19. 7623.
Füstös István Bátonyterenye, Iskola u. 21. 3070.
Nemesházi Pálné Budapest, Kossuth L. u. 51. 1211.

A nyereményeket postán küldjük el.

– Most mondja, hogy nem volt jó a menü!

VISSZAJÁTSZÁS

– A bal szárnyon gyenge a védelmünk!

TRIBÜN

A brit James Ashworth nyerte a nyugat-berlini maratonfutás győztesének járó tízezer márkát. Rögtön a célban megkérdezték: mit kezd a pénzzel? A roppant logikus válasz így hangzott:

— Először is rendelek egy pohár sört.

* * *

Meddig nyaraltál a hegyek között, Hugó?

— Ó, alig valamennyit. A visszhangot megvárni már nem is volt időm.

* * *

Pete Johnson, a Miami Dolphins százharminc kilós játékosa visszavásárolta a szerződését. Megkérdezték, hogy milyen csapathoz óhajt vándorolni?

— Feltétlenül olyanhoz — mondta Pete —, ahol jobb a szakács.

* * *

Vitas Gerulaitisnak, a hetvenes évek kitűnő teniszezőjének mostanában nem megy igazán a játék. Üdítő viszont, hogy ezt ő is elismeri.

— Kértem a cégemet — mesélte múltkoriban —, hogy küldjenek néhány új ütőt. Küldtek tizenkettőt, de a szerencsétlenek egyikhez sem mellékeltek használati utasítást.

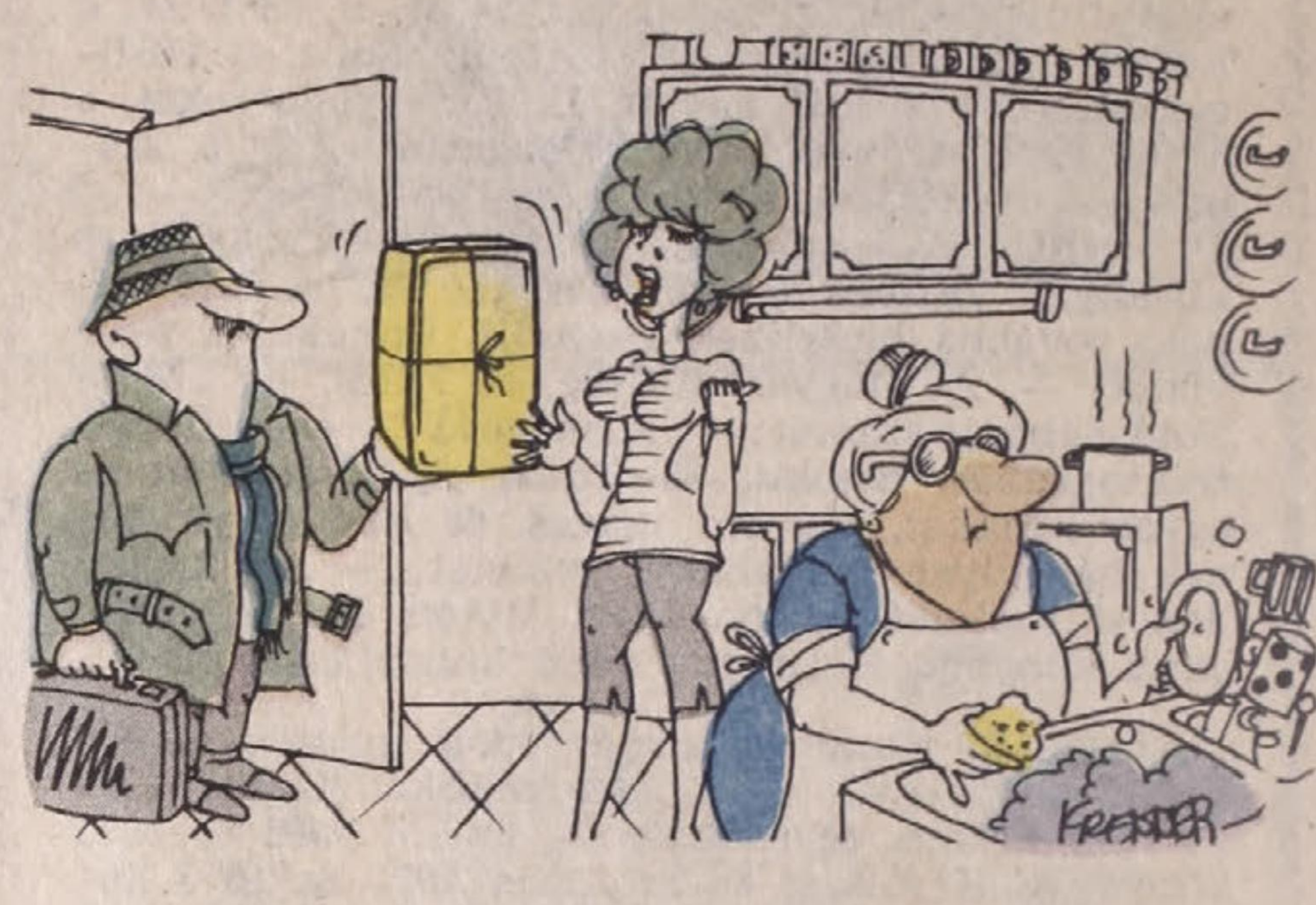
* * *

Bill Macatee a Dallas Cowboys egykori rádióriportere mesélte pályafutásáról.

— Akkor érezhettük igazán, hogy vittük valamire az életben, amikor Tom Landry, a legendás hírű edző végre a keresztnevünkön szólított bennünket. Így én is valósággal a mennybe mentem, amikor az öreg felém fordult és így kiáltott: „Hé, figyelj csak, Ray!"...

(p. p.)

KORSZERŰ KONYHA

– Felesleges volt robotgépet venned, amikor itt lakik velünk a mama...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Én csak azért iszom, mert végképp el vagyok keseredve.

— És miért vagy elkeseredve?

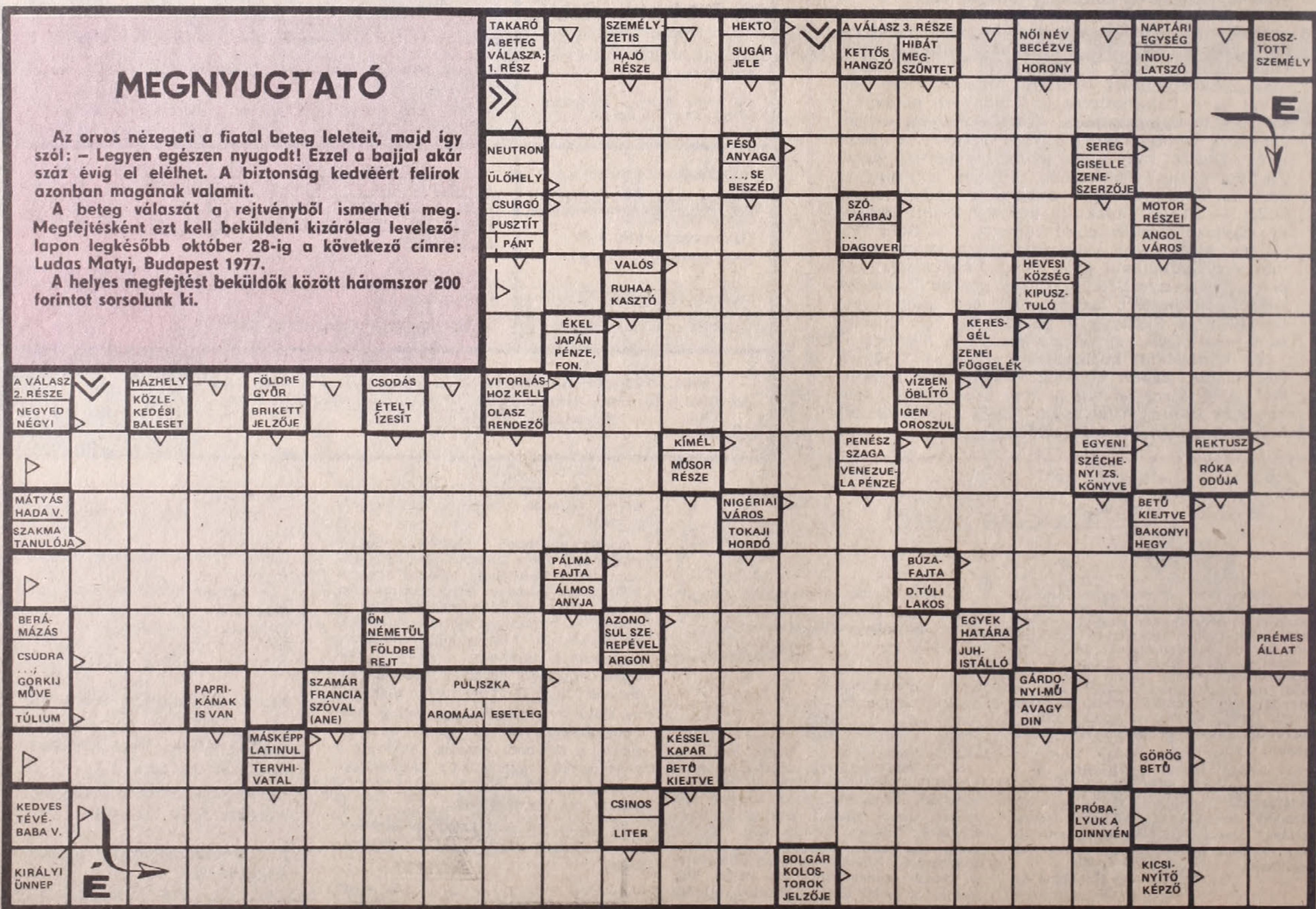
— Azért, mert az alkohol drága!

MEGNYUGTATÓ

Az orvos nézegeti a fiatal beteg leleteit, majd így szól: – Legyen egészen nyugodt! Ezzel a bajjal akár száz évig el elélhet. A biztonság kedvéért felírok azonban magának valamit.

A beteg válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 28-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

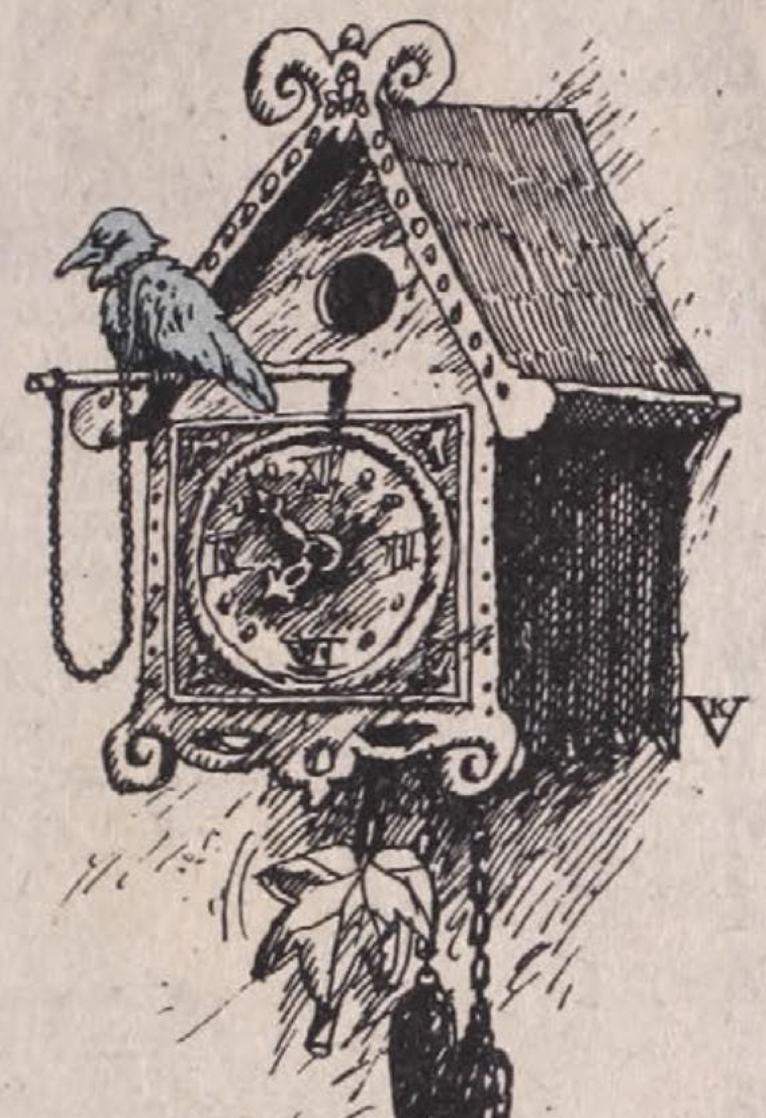
IMPORT HUMOR

MADÁRHÁZ

Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

Ludas Matyi SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-43
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

FÜLÖP GYÖRGY:

LÜKE ŐS-REKLÁMOK

Hallgatózzék fülolajjal!
(A jó pletyka ízes falat)
Vagy várjon, míg feltalálják
a blokkházi papírfalat!

Orra duzzadt, borvirágos?
Így járnak kik sokat isznak!
Hordja buzgón e nózi-prést
s orra, mint egy Adonisznak!

Hajtsa magát ricinussal!
Komoly hatás, kicsiny költség!
Annál már csak egy hajt jobban:
az anyagi érdekeltség.

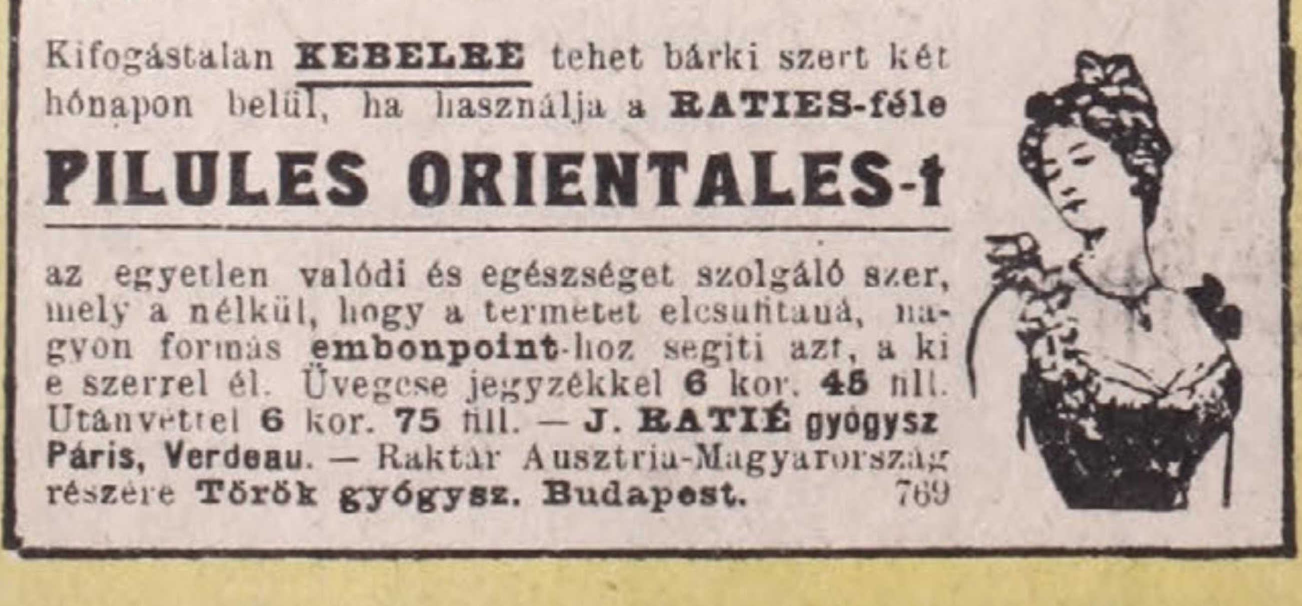

Amennyiben a gazdaság
válságától haja tépett,
kopasz fején növeszthet ön
új frizurát, dúsat, szépet!

Téves a hölgy ígérete...
Mert ritkuljon bár a foga,
minden idős dolgozónak
szent a szexhez való joga.

Nem mindegy, hogy a fakírhölgy
miként adott le a hájból,
más szóval: hogy miért koplalt,
hobbiból-e, vagy muszájból?

Az a didi nőtt szép nagyra,
mit a gondos gazdi kezelt...
Manapság már sikereink
dagasztják a lapos kebelt!

Akinek egy csöpp esze volt,
tudta, hogy a világ zajos,
nem olvasott újságokat,
de nem is lett idegbajos!